

انعکاس مفاهیم نماز در قالیچه‌های محرابی صفویه و قاجاریه

چکیده:

نماز پاک‌ترین تسبیح آفرینش و نشانه پرستش و طاعت معبود است. حالتی از تواضع و خضوع و تسلیم که وجود آدمی را جز به ایستادن در برابر پروردگار خویش آرام نمی‌سازد. نماز ستون دین است و برگزاری هر چه باشکوه‌تر این مراسم الهی از دغدغه‌های فرد مسلمان است. پاک و مباح بودن مکان نماز و دور بودن از هر گونه ظواهر دنیوی و چهره‌های انسانی در سجده‌گاه مسلمین، زمینه‌ای مناسب برای هنرمندان و بافندگان هنر قالی ایرانی محیا نموده است تا جلوه‌ای زیبا از ارتباط معنوی بنده با پروردگار خویش را در قالی‌هایی به نام «سجاده‌ای» بروز نمایند. این دسته از قالی‌های ایرانی، علاوه بر نقش محراب بر گرفته از محراب مساجد، دارای نقوشی چون قندیل، سرو، سرستون و گل و بوته بوده که در مواردی با عبارات مذهبی و آیات قرآنی و خطوط کوفی، نسخ و ثلث تزیین شده که هر کدام به نوعی انعکاسی از مفاهیم و تفاسیر دینی و مذهبی در خصوص نماز هستند. در این مقاله سعی بر آن است تا با اشاره بر جایگاه و مرتبه نماز در دین اسلام، مفاهیم به کار رفته در قالی‌های ایرانی و ارتباط آن‌ها با جایگاه ارزشمند نماز مورد بررسی قرار گیرد.

اهداف مقاله:

- ۱- آشنایی با مفاهیم و معانی عرفانی عبارات و نقوش قالی‌های سجاده‌ای صفویه و قاجاریه
- ۲- بررسی مضامین دینی، عرفانی و فلسفی به کار رفته در قالی‌های سجاده‌ای صفویه و قاجاریه

سوالات مقاله:

- ۱- مضامین دینی به کار رفته در طراحی نقوش قالی‌های سجاده‌ای دوران مورد بحث کدام است؟
- ۲- چه ارتباطی میان نقوش و عبارات نقش شده در قالی‌های سجاده‌ای با مفاهیم و معانی عرفانی و فلسفی نماز وجود دارد؟
- ۳- آیا به جز طرح سجاده‌ای محرابی، نقوش و طرح‌های دیگری مرتبط با نماز و مضامین مذهبی در قالی‌های ایرانی دوران صفویه و قاجاریه دیده می‌شود؟

واژگان کلیدی:

مفاهیم عرفانی و فلسفی نماز، محراب، قالی‌های طرح محرابی، عبارات مذهبی، دوران صفویه و قاجاریه

□□ انیس تنهایی
□□□ رضوان خزایی

□ تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۳/۱۰

□ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۱۰/۱۵

□□ پژوهشگر هنر و معماری اسلامی، مرکز تحقیقات هنر اسلامی
نگاره

□□□ پژوهشگر هنر ایرانی - اسلامی، مرکز تحقیقات هنر اسلامی
نگاره

□ این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی "اطلس صنایع دستی ایران" است که در مرکز تحقیقات هنر اسلامی نگاره در حال انجام است.

مقدمه:

ظهور اسلام و ورودش به مناطقی همچون ایران، تحولی شگرف در ابعاد مختلف فرهنگ مادی و غیر مادی این سرزمین به وجود آورد که مبتنی بر مبانی نظری و اعتقادی دین جدید بود. از جمله مواردی که تحت تأثیر مبانی فکری اسلام قرار گرفت، هنرهای ایرانی بود. قالی یکی از همین هنرهاست که از برجسته‌ترین نمادهای ملی، تاریخی و شاخص‌های هویت هنری ایران محسوب می‌شود. قالی از یک سو به عنوان زیرانداز یا پوششی مطلوب در شکل‌های مختلف، برای پاسخگویی به بخشی از نیازهای زیستی مورد استفاده قرار گرفته و از سوی دیگر به دلیل نیازهای عاطفی و روانی و زمینه‌های زیباشناختی و لطافت جویی بشر به جنبه‌های هنری آن توجه شده و می‌شود. همچنین به دلیل این که در عرصه‌های مختلف زندگی ظهور و بروز داشته، در خلوت زندگی بشر، عبادتگاه و محافل اجتماعی او نفوذ یافته و گاه در جایگاه نمادها قرار گرفته، به بعد فرهنگی آن نیز توجه شده است.^۱

یکی از نمونه‌های چنین استفاده‌ای را علامه مجلسی از امام علی (ع) نقل می‌کند که آن حضرت در خانه خود حجره‌ای معین داشتند که در آن فقط قالی، شمشیر و مصحف شریف (قرآن) وجود داشت و در آن حجره، نماز برپا می‌داشتند.^۲ این قضیه ارتباط فی مابین قالی، قرآن و نماز را مطرح کرده و ضمن تداعی عبارت «انسان از قالی به عرش پرواز می‌کند» علاوه بر توجه به کاربردی بودن هنر قالی به سیر عرفانی مؤمن از طریق برپا داشتن نماز نیز اشاره دارد. نماز گزاردن بر قالی، برگرفته از نحوه عبادت مسلمین، دامنه وسیعی را در گسترش قالی‌هایی به نام «قالی سجاده‌ای» هموار می‌کند. در واقع این طرح، از طرفی مفهوم محراب، جای عبادت، تقرب خدا و از جایی دیگر مفهوم محراب به معنای جای قرب یعنی «جنگ در راه خدا» را به ذهن متبادر می‌کند. بنابراین هنر قالی بافی در فرهنگ اسلامی، هنری است والا و شایسته تکریم که در عرصه‌های گوناگون زندگی انسان، کاربرد دارد و علاوه بر آن در خلوت عرفانی او نیز ایفای نقش می‌کند.^۳

در این مقاله سعی شده تا مضامین مرتبط با مفاهیم و پیام نماز در قالی‌های ایرانی سده‌های شانزدهم- نوزدهم/دهم-سیزدهم به ویژه قالی‌های سجاده‌ای- محرابی، مورد بررسی قرار گیرد. در ابتدا ویژگی‌ها و مبانی نماز و ارتباط معنوی آن با انسان مطرح می‌شود، سپس و با توجه به روند توسعه قالی بافی دوران صفویه و قاجاریه، ساختار و ویژگی‌های قالی‌های سجاده‌ای- محرابی این دوره بررسی می‌شود، سپس مفاهیم و مضامین نماز، در نمونه‌های انتخابی قالی‌های ایرانی دوران صفویه و قاجاریه تبیین و تحلیل می‌شود.

۱- امیر حسین چیت‌سازان، بررسی دلایل تداوم و شکوفایی هنر قالیبافی ایران در دوران اسلامی، اولین همایش هنر اسلامی، به اهتمام محمد خزایی، تهران، موسسه مطالعات هنر اسلامی، ۱۳۸۱، ص ۱۰۲.

۲- محمد باقر مجلسی، حلیه المتقین، تهران، انتشارات جاویدان، بی‌تا، ص ۲۶۲.

۳- امیر حسین چیت‌سازان، بررسی دلایل تداوم و شکوفایی هنر قالیبافی ایران، پیشین، صص ۱۰۵-۱۰۴.

نماز و ارتباط معنوی آن با انسان

از پیامبر اکرم (ص) روایت است که: «اولین چیزی که خداوند برامت من واجب کرد، نمازهای پنجگانه است و اولین چیزی که از اعمال ایشان بالا برده می‌شود نمازهای پنجگانه است و اولین چیزی که نسبت به آن مورد سؤال واقع می‌شوند، نمازهای پنجگانه است».^۴ این روایت میزان اهمیت نماز، در اعمال انسان‌ها را به خوبی نشان می‌دهد. نماز عصاره جهان‌بینی و ایدئولوژی مجموعه فعالیت‌های فکری و جسمی بشر را به طور نامرئی منسجم و هماهنگ می‌کند و زمینه، دل‌بستگی و امیدواری را در حرکت به سوی آینده و چگونگی مبارزه با بلاها، سختی‌ها، رنج‌ها را به بشر می‌آموزد و این نشان از نوعی احتیاج و دل‌بستگی بشر به دینداری است و فلسفه اصلی وجودی فقر و نداری بشر را نسبت به خدا ثابت می‌کند. خداوند بر پا داشتن نماز را به عنوان ستون دین^۵ به طور تعبدی جهت تکامل عقل انسان به عنوان امری ضروری و غیر قابل تفکیک از عرصه زندگی، لازم و واجب شمرده است. به عبارت دیگر بر پایی نماز و اظهار به دین نشان از عجز و ناتوانی انسان و محصول فکر و دانش او، در قبال موجود مطلق عالم هستی است. نماز، جلوه‌ای از هماهنگی و انسجام فی مابین علم و دین با تبیین بنیان دانش به وسیله دین است.^۶ نماز پیام آور تعادل و نوع دوستی در روابط فردی و اجتماعی است.

نماز اولین نشانه عملی اعتقاد عقلی و ایمان قلبی مسلمان، پاک‌ترین تسبیح آفرینش و نشانه پرستش و طاعت مؤمن است.^۷ آنگاه که وجود انسان کنج‌کاو و متفکر، مملو از اندیشه، تأمل و تحیر در برابر شگفتی‌های هستی است، حالتی از تواضع، خضوع و تسلیم وجودش را فرا می‌گیرد و دیگر هیچ چیزی نمی‌تواند وجودش را جز ایستادن به نماز، قیام، رکوع و سجود آرام نماید و همین است که پاسخ عالی‌ترین نیاز انسان، به تقرب، یکتایی و توحید، سیر در عالم ملکوت، با اقامه نماز و سخن گفتن با خالق به کامل‌ترین وجه ممکن تأمین می‌گردد.^۸ نیاز به آرامش چیزی جز نیاز به خداشناسی نیست و به غیر خدا فراهم نمی‌شود.^۹ بنابراین پرستش ذاتی هر انسان است و بهترین نوع پرستش و عبادت، نماز است و آثار و نعمات فراوانی بر روح فرد و جامعه می‌گذارد.^{۱۰}

مفاهیم نماز بر اساس منابع مذهبی، عرفانی و ادبی

فلسفه و حکمت نماز بر کسی پوشیده نیست و بر تمامی شئون زندگی انسان تأثیری مستقیم دارد. مقوله نماز، حیطة وسیعی از معانی مختلف همچون ذکر یاد خدا و نیایش، طهارت و شستشوی گناهان، توبه و پاکسازی، رحمت حق و آمرزش الهی، ادب و صداقت، معرفت و مقام بندگی آدمی، دوری از کبر و خودپسندی، انصاف و وفای به عهد، پرورش فضایل اخلاقی و تکامل معنوی و... را پوشش می‌دهد. این مفاهیم به خوبی در معانی عبارات و ذکرهای نماز مشهود است^{۱۱} و اصول توحید‌گرایی و ذکر یاد خدا، دوری از شرک و تشکر و سپاس از خدا، کبر و خودبینی و درخواست مغفرت و آمرزش الهی، بارها و بارها با تأکید تکرار می‌شود.

مراجعه به منابعی چون آیات قرآنی، احادیث، روایات و متون ادبی و عرفانی، در می‌یابیم که قرآن کریم در آیات متعدد، کیفیت و رابطه نماز را با دیگر مباحث اجتماعی، اخلاقی و اقتصادی تبیین می‌کند^{۱۲} و بر این اساس ادیبان مسلمان نیز همواره تلاش کرده‌اند ترجمانی جامع از این مفاهیم را در آثار خود منعکس سازند، چنان که مفاهیم و مضامین فرهنگ دینی در جای جای آثار ادبی ناموران مسلمان ضبط شده است.^{۱۳} از این روی جستجویی در گستره منابع مذهبی، ادبی و عرفانی خواهیم داشت تا انعکاس روح بندگی انسان‌ها، در آثارشان و تجلی آن را بر دیگر مباحث زندگی مورد بررسی قرار دهیم.

منابع مذهبی

از جمله مهم‌ترین منابع مذهبی که به بهترین وجه راه هدایت و رستگاری را به مردم نشان می‌دهد، قرآن مجید است. کتب احادیث و روایات ائمه (ع) نیز در کنار آیات قرآنی، منابعی وسیع از مفاهیم عرفانی، اخلاقی و دینی، جهت هدایت انسان‌ها فراهم آورده‌اند. در آیات متناهی از قرآن بر اصل و اساس دین و مهم‌ترین وجه نیایش، یعنی ذکر و یاد خداوند با تأکید بر توحید و یگانگی اش اشاره شده است.^{۱۴} پیشتر نیز اشاره شد که ذکر خداوند آرامش‌دهنده روح آدمی است و این آرامش سدی خواهد شد در برابر گناهان، چه انسان با نیایش حق روح خود را در دریای بی‌کران

۴- قال رسول الله (صلى الله عليه وآله): «أَوَّلُ مَا افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيَّ أُمَّتِي، الصَّلَاةَ الْخَمْسَ وَأَوَّلُ مَا يُرْفَعُ مِنْ أَعْمَالِهِمُ، الصَّلَاةُ الْخَمْسَ وَأَوَّلُ مَا يُسْأَلُونَ عَنْهُ، الصَّلَاةُ الْخَمْسَ» كُنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵.

۵- روایت از حضرت محمد (ص): «الصَّلَاةُ عِمَادُ دِينِكُمْ» نماز پایه و ستون دین شماست (میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۷۰)

۶- مرتضی ابراهیمی، نماز، نماد رابطه علم و دین، (نماز و دانشگاه) مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، تهران، گردآورنده: دبیرخانه دائمی اجلاس سراسری نماز، ستاد و اقامه نماز، ۱۳۸۰، ص ۵۰.

۷- محسن غفاری، ارکان اسلام، انتشارات پیام آزادی، تهران، چ اول، ۱۳۷۶، ص ۱۲.

۸- غلامعلی افروز، نماز، کامل‌ترین پاسخ به عالی‌ترین نیاز انسان، مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، پیشین، ص ۱۰۱.

۹- چنان که خداوند در کتاب آسمانی‌اش، سوره رعد آیه ۲۸ فرموده است: «الَّذِينَ يَدْعُونَ اللَّهَ تَعْلِيمًا لِقُلُوبِهِمْ» تن‌ها با یاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد.

۱۰- محمد سالاری، نماز نماد رابطه علم و دین، مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، پیشین، ص ۲۵۵.

۱۱- تکبیر ابتدای نماز (الله اکبر) سوره‌های قرآنی خوانده شده (سوره حمد و اخلاص) ذکر رکوع (سبحان ربی العظیم و بحمده)، ذکر سجد (سبحان ربی الاعلی و بحمده)، قنوت (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا الْحَسَنَةَ وَفِي الْآخِرَةِ الْحَسَنَةَ وَ قَدْ عَذَابُ النَّارِ)، تسبیحات اربعه (سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر)، تشهد (الحمد لله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل علی محمد و آل محمد) و سلام (السلام علیک ای‌ها النبی و رحمة الله و برکاته، السلام علینا و علی عبادالله الصالحین، السلام علیکم و رحمة الله و برکاته)

۱۲- مانند آیات ۴۳ و ۴۵ سوره بقره: «وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرُّكْعَيْنِ» «و نماز را بپادارید و زکات را بپردازید و همراه با رکوع کنید گان، رکوع نمایید» «وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَائِضِينَ» «و از صبر و نماز یاری جویند و این کار جز برای خاشعان، گران و سنگین است» و آیه ۴۵ سوره عنکبوت: «أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ» آنچه را از کتاب (آسمانی قرآن) به تو وحی شده تلاوت کن و نماز را بپادار، که همانا نماز (انسان را) از فحشا و منکر باز می‌دارد و البته یاد خدا بزرگ‌تر است و خداوند آنچه را انجام می‌دهد می‌داند»

۱۳- طیبه بیضایی، گوشه‌هایی از تجلی نماز در ادبیات فارسی، تهران، ستاد اقامه نماز، ۱۳۷۸، صص ۱۲-۱۱.

۱۴- آیه ۱۴ سوره طه «إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي» «به راستی من ام آن خدای، که خدای نیست جز من، پس مرا پرست و نماز را به یاد من بر پای دار»

رحمت الهی شستشو داده^{۱۵} و راه را برای توبه و اصلاح باز می‌نماید و روح ایمان را در انسان تقویت می‌نماید. ایمان انسان را از خودبینی و تکبر و حرص دور ساخته^{۱۶} و موجب تقویت فضایل اخلاقی و تکامل معنوی انسان شده و به سایر اعمال انسان چون ادب، صداقت، معرفت و وفای به عهد، ارزش و اعتبار و روح می‌دهد.^{۱۷} ترتیب اعمال نماز از نیت، قیام، رکوع و سجود و انجام آن در وقتی معین نیز روح انضباط را در انسان تقویت می‌کند.^{۱۸}

منابع ادبی - عرفانی

در منابع ادبی و عرفانی چون کتب شعرشاعرانی چون: عطار، مولانا، سعدی، حافظ، نیشابوری، جامی، ... و کتب نثری چون مناجات نامه خواجه عبدالله انصاری، تذکره الاولیاء و منطق الطیر عطار، بسیاری از مفاهیم و مضامین ارزنده دینی از جمله نیاز به نیایش، ذکر یاد حق، طلب آموزش^{۱۹}، دوری از کبر و خودبینی و خودپسندی^{۲۰}، پاکسازی روح و رسیدن به کمال انسانی^{۲۱}، به خوبی انعکاس یافته است. این گونه منابع، محفلی ارزنده در شکوفایی عرصه عرفان اسلامی و پرورش فضایل اخلاقی و تکامل معنوی بوده اند، چه بسیاری از شاعران و ادیبان پارسی گوی، خود از عرفای نامی زمانه خویش محسوب می‌شدند.

اهتمام ادیبان مسلمان به شکافتن ابعاد نماز و حضور این رکن، در تمامی حوزه‌های حیات اجتماعی و فردی گذشتگان موجب تفکر و شگفتی است. شاید بر همین اساس است که روایات و تمثیلات ادبی کهن، از جاذبه‌های تصویری و نمایشی فوق العاده ای برای همگان برخوردار بوده و با زبانی خلاقانه به ترویج و اشاعه ابعاد مختلف نماز پرداخته اند.

دین اسلام علاوه بر این که مردم را به عبادت خدای یکتا فرا می‌خواند، الگوهای خاصی را برای نیایش ارایه می‌دهد. در کنار شماری از آیات قرآنی که خود نیایش هستند، دعاهای ارزشمندی از پیشوایان دین هم به ما رسیده است که جلوه‌های راز، نیاز، اخلاص، عشق و سوز را به نمایش می‌گذارند. البته مهم‌ترین و عالی‌ترین نیایش اسلامی در هنگام نماز روی می‌دهد.^{۲۲} حرکات بدن در نماز از قبیل: قیام، رکوع و سجده،^{۲۳} دقیقاً از مراحل عروج، نزول و حرکات صعودی روح، که به نوعی تجلی ذات خداوندی در عالم خلقت است پیروی می‌کند. مراسم نماز، کمک می‌کند تا وجه الهی تکمیل شود و بدین وسیله عارف در نماز، موفق به دیدن وجه الله، در مقدس‌ترین محراب می‌شود و این در حالی است که نمازهای یومیه بر روی یک قالی نماز و یا همان سجاده انجام می‌گیرد که نقوش آن اغلب با محراب منطبق است.^{۲۴}

روند قالی بافی صفویه و قاجاریه

اوج شکوفایی و عصر طلایی قالی ایران، مقارن دوره صفویه - اوایل سده شانزدهم/دهم تا نیمه سده هجدهم/دوازدهم است. شاهکارهای بی نظیر و بسیاری از هنر قالی بافی دوره صفویه، اینک زینت بخش موزه‌ها، مراکز هنری جهان و مجموعه‌داران خصوصی است.

از جمله دلایل شکوفایی قالی ایران در دوره صفویه، می‌توان به حمایت بیدریغ دولت از تولید انواع قالی و هنرمندان دست‌اندر کار آن، توجه دقیق و مراقبت مستمر در زمینه تولید مواد مصرفی قالی بافی؛ حمایت و ترویج رنگرزی با مواد طبیعی؛ استفاده و رونق به کارگیری از طرح‌های منحنی؛ توجه وافر به طراحی نقشه در قالی براساس خصوصیات و ویژگی‌های مهم قالی بافی در هر یک از مناطق تولیدی و دقت در امر تولید قالی با کیفیت مطلوب و نظارت مستقیم دولت در امر برآورده کردن سفارش قالی از کشورهای خارجی اشاره کرد.^{۲۵} اگرچه با بررسی قالی‌های متعددی که از عهد صفوی به جای مانده، به تنوع نقوش قالی آن عصر ادغان می‌یابیم، اما به طور عمده، در دوران صفوی با چهار نقش اصلی که عبارتند از: نقش محرابی (سجاده‌ای)، نقش گل، نقوش طبیعی، نقش لچک تریج و نقوش حیوانی رو به رو هستیم. در دوره صفویه، نظر به اهمیت طراحی قالی، هنرمندان طراح، بسیار مورد حمایت قرار می‌گرفتند و توسط آنان نقش‌های تازه‌ای ابداع شد که تا پیش از آن در قالی بافی دیده نشده است.^{۲۶} با سقوط دولت صفوی و هجوم افغان‌ها به شهرهای مختلف ایران، هنرهای مختلف از جمله هنر قالی، طراحی و نقاشی رو به افول گذاشت. در دوره کوتاه حکومت افشاریه و زندیه نیز فرصت احیاء و رونق مجدد آن‌ها به دست نیامد. در عهد فتحعلی شاه قاجار، آرامش نسبی حکم فرما شد و هنرهای ایرانی دوباره جوانه زدند.^{۲۷} آثار

۱۵- پیامبر اکرم (ص): «نماز، درست همانند آبی جاری است، هر زمان انسان نماز می‌خواند، گناهانی که در میان دو نماز انجام شده، از میان می‌رود» (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۷)

۱۶- حضرت علی (ع): «خداوند ایمان را برای پاکسازی انسان‌ها از شرک و نماز را برای پاکسازی از کبر واجب کرده است واجب کرده است» (نهج البلاغه، کلمات قصار، جمله ۱۳۶)

۱۷- حضرت علی (ع): «نماز وسیله تقرب هر پرهیزکاری به خدا است» (نهج البلاغه، نامه‌ها، وصیت ۴۷)

۱۸- برگرفته از: وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴

۱۹- همچنانکه سعدی بوستان خود را این گونه آغاز کرده است: به نام خداوند جان آفرین حکیم سخن در زبان آفرین

خداوند بخشنده دستگیر کریم خطابش پوزش پذیر (مصلح الدین سعدی، کلیات سعدی، بوستان، تصحیح محمدعلی فروغی، تهران، بهزاد، ۱۳۷۷، ص ۱۳۱)

۲۰- سعدی در روایتی از گلستان آورده:

«یاد دارم که در هنگام طفولیت متعبد بودم و شب خیز و مولع زهد و پرهیز، شبی در خدمت پدر - رحمه الله علیه - نشسته بودم و همه شب دیده برهم نهسته و مصحف عزیز بر کنار گرفته و طایفه ای گرد ما خفته، پدر را گفتم از اینان یکی سرب نمی‌دارد دو گانه ای بگذارد، چنان خواب غفلت برده اند که گویی مرده اند، گفت: جان پدر تو نیز اگر بختی به از آن که در پوستین خلق افتی.

نبیند مدعی جز خویشان را که دارد پرده بندار در خویش گرت چشم خدا بینی ببخشد نبینی، هیچ کس عاجز تر از خویش» (مصلح الدین سعدی، کلیات سعدی، گلستان، پیشین، ص ۳۶)

۲۱- تعبیری از کرامت انسانی را در غزلی از حافظ این گونه می‌خوانیم:

ای بیخبر بکوش که صاحب خبر شوی تا راهرو نباشی کی راهبر شوی

در مکتب حقایق پیش ادیب عشق

هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی دست از مس وجود چو مردان ره بنوی

تا کیمیای عشق بیابی و زر شوی

(شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی، دیوان حافظ، تهران، انتشارات مهتاب، ص ۳۵)

۲۲- محمد سالاری، نماز نماد رابطه علم و دین، مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، پیشین، ص ۲۶۱

۲۳- سجده، سمبل عبادت است و فرد در مرحله اوج و نهایت تذلل که قرار می‌گیرد، همه منت‌ها و منتها را شستشو می‌دهد و رنگ الهی را بر جان خویش می‌پاشد. در این مرحله، زندگی معنای دیگری پیدا می‌کند و انسان گام به گام در مسیر صراط بزرگ، سیر پیدا می‌کند. اگر فردی به این هسته مرکزی عبادت تن ندهد، هرگز به صراط مستقیم نخواهد رسید. آرامش آرمانی، تواضع و تقرب، تشکر و تذکر، استکبار زدایی و راه رسیدن به بهشت. از جمله ره آوردهای سجده می‌باشد (اصغر بابایی، نقش نماز (سجده)، در بازسازی معنوی دانشجویان، مجموعه مقالات برگزیده اجلاس سراسری نماز، پیشین، ص ۱۱۱ و ۱۲۸-۱۱۹-۱۲۹-۱۰۳)

۲۴- محمد معماریزاده، تصویر و تجسم عرفان در هنرهای اسلامی، تهران، دانشگاه الزهراء، ۱۳۸۶، صص ۱۲۱-۱۲۰

۲۵- حسین باوری، مبانی شناخت قالی ایران، تهران، نشر رجاء و ماهنامه قالی ایران، ۱۳۸۴، ص ۲۳

۲۶- همان، ص ۲۵

۲۷- امیرحسین چیت سازان، بررسی عوامل مؤثر بر طراحی قالی کاشان، مجموعه مقالات اولین هماندیشی هنر قالی، تهران، فرهنگستان هنر، ۱۳۸۷، ص ۱۱۴

و مدارک به جای مانده و بررسی اسناد تاریخی مؤید رونق قالی بافی در خراسان، در حدود نیمه حکومت قاجار و تولید قالی‌هایی با کیفیت و مورد توجه شرکت‌های خارجی است.^{۲۸} با آن که هنر قالی‌بافی در دوره صفویه، با توجه پادشاهان و گردآوری و تشویق هنرمندان، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نمود، به طوری که در زمان شاه عباس، شکفتی این هنر افزایش یافت و شاه عباس در اصفهان کارگاهی دایر نمود و بدین ترتیب قالی‌های نفیسیبه سفارش و برای دربار بافته شد. و پیشرفت قالی‌بافی تا به آن جا رسید که این هنر یکی از منابع اقتصادی گردید؛ لیکن با روی کار آمدن سلسله قاجاریه، هنر قالی‌بافی نسبت به دوره صفویه، رو به تنزل و ضعف گذاشت و پس از آن نتوانست شکوه خود را باز یابد.^{۲۹}

در قالی‌های دوره صفویه و پس از آن، نقش‌ها بیش از دوره‌های قبلی، در جایگاه مفهومی مطرح می‌شوند و این نقش‌ها در حالت کلی، تداعی گر نوعی وحدت و یگانگی و از طرفی یک اصل و ریشه هستند.

پس از دوره کوتاه افشاریه و زندیه، در دوره قاجار، هنرها تحت سرپرستی سخاوتمندانه تری قرار گرفتند و قالی بافی مندرجاً در سراسر کشور جانی تازه یافت. گرچه بسیاری از سنت‌ها همچنان پایدار باقی ماندند، اما دستخوش تغییراتی شدند؛ بدین معنی که اغلب طرح‌ها، در مقیاسی کوچکتر، مطابق با نمونه‌های صفوی کاربرد یافتند. رنگ‌ها نیز روشن‌تر شدند و اصولاً تغییراتی اصولی در تزیین و طرح قالی ایجاد شد. زندگی پر شور و تجمل دربار قاجاری در پرده‌ها و تابلوهای رنگ روغن بازتاب یافته است که در بیشتر آن‌ها، قلی‌هایی با نقوش متنوع رایج به تصویر در آمده‌اند.

این قالی‌ها معمولاً با طرح‌های کوچک سراسری از طومارهای ختایی یا اسلیمی‌های گردان و نقش‌ما به‌های گل و گیاهی درهم و همچنین بندی‌های دسته گل و گل سرخ تزیین می‌یافتند.^{۳۰}

بررسی مفاهیم نماز در قالی‌های محرابی ایرانی

طرح‌های محرابی، بیشتر در قالیچه‌ها کاربرد داشته و بافته می‌شدند. یعنی قالیچه‌هایی مخصوص نماز که در متن آن‌ها نقش محراب - جای نماز امام یا دیگر مؤمنان نماز گزار - پیش‌بینی شده است. در بالا با خطی گردان یا منحنی سمت جلو محراب و قبله نمایانده شده است. اصولاً و بنا بر ضرورت رعایت دستورات دینی، کف این گونه قالیچه‌ها، ساده‌تر و نقش و نگار کمتری دارد. طرح‌های محرابی گاهی در قسمت بالا با آیات و مضامین قرآنی، با خطوط «کوفی»، «نسخ»، «تعلیق» و گاهی نیز خط «ثلث» و نستعلیق، مزین می‌شدند. بدیهی است که این گونه قالیچه‌ها فاقد هرگونه طرح حیوانی و حتی پرنده به ویژه در بخش بالایی طرح است. اما در این طرح‌ها تزییناتی همچون قندیل - که چراغ هدایت تعبیر شده، گلبرگ، سرو، ستون، سرستون، و طرح‌های کاشی‌کاری‌ها به چشم می‌خورند. طرح‌های محرابی دارای انواع و اقسام گوناگونی است که شامل، محرابی، محرابی کتیبه‌ای، محرابی قندیل‌دار، محرابی درختی، محرابی گلدانی، محرابی سرتاسری و محرابی دورنما می‌باشند،^{۳۱} که در بخش بعدی، نمونه‌های از هر گروه به طور کامل معرفی می‌شوند. همان گونه که اشاره شد، قالی‌های محرابی یا سجاده‌ای دارای انواع مختلفی هستند. بر این اساس نمونه‌های انتخاب شده را در چهار گروه ۱- قالی‌های محرابی کتیبه‌ای ۲- قالی‌های محرابی قندیل‌دار ۳- قالی‌های محرابی درختی ۴- قالی‌های محرابی گلدانی مورد بررسی قرار می‌دهیم. دلیل این انتخاب، نوع نقوش متداول در قالی‌های محرابی و ارتباط مضامین آن‌ها با مفاهیم نماز است.

گروه اول: قالی‌های محرابی کتیبه‌ای

به طرح محرابی به علت نقش کتیبه که در آن بافته می‌شود، طرح کتیبه‌ای نیز گفته می‌شود.^{۳۲} بنابراین در این گروه، بخش اصلی و اساسی نقوش قالی، علاوه بر نقش اصلی محراب که خود ارتباطی عمیق با برقراری نماز دارد؛ شامل کتیبه‌هایی با عبارات قرآنی، اسماء الله، ذکر سجده، ادعیه، صلوات و شهادتین است. شکل محراب با فرورفتگی طاقچه وارث که در مناطق مختلف به صورت‌های مختلف تزیین می‌شود، تأثیر معنوی زیادی بر نماز گزار دارد. در بالای محراب و آویخته به مرکز سقف آن، چراغی در حالت تعادل آویزان می‌گردند که نشانه معرفت و یادآور آیه نور قرآن کریم است. «الله نور السموات و الارض». طرح اصلی محراب که از سده نهم/سوم به بعد رایج گردید، توجه روزافزون هنرمندان را به خود جلب کرد، هنرمندان عاشق با الهام از معرفت اسلامی چنان به تزیین محراب همت گماشتند که این انگیزه خود منشأ گسترش و تکامل هنرهای دیگر گردید.^{۳۳}

مجموعاً ۸ نمونه در این گروه انتخاب شده‌اند، که ۷ نمونه آن متعلق به دوران صفوی و یک نمونه متعلق به قاجار است. ۳ نمونه اول قالی‌های این گروه، هم از نظر شکل ظاهری محراب و نقوش اسلیمی و گل بوته‌ای و هم از نظر عبارات کتیبه‌ای و محل قرارگیری آن‌ها مشابه یکدیگرند. در حاشیه بزرگ آن‌ها آیه ۲۵۵ سوره بقره (آیت الکرسی) که در روایات شیعه و سنی این آیه به منزله قله قرآن است و بزرگ‌ترین مقام را در میان آیات داشته و نسبت به تلاوت آن بسیار سفارش شده است. در این آیه، ۱۶ مرتبه نام و صفات خداوند مطرح شده، به همین سبب آیت الکرسی را شعار و پیام توحید داشته‌اند.^{۳۴} این آیه اشاره به اساس و پایه نماز یعنی یاد خدا و اصل توحید و یگانگی خداوند دارد.

۲۸- حسین یآوری، مبانی شناخت قالی ایران، پیشین، صص ۲۶-۲۵.

۲۹- پوراندخت نیرومند، آموزش هنر قالی‌بافی، تهران، بازتاب، ۱۳۷۸، صص ۱۴-۱۳.

۳۰- ر. دبلیو فریه، هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، تهران، نشر فرزاد روز، ۱۳۷۴، صص ۱۳۶.

۳۱- حسین یآوری، مبانی شناخت قالی ایران، تهران، نشر رجا و ماهنامه قالی ایران، ۱۳۸۴، صص ۸۰.

۳۲- حسن آذرباد، فضل الله حتمی، قالینامه ایران، تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۳، صص ۱۱۹.

۳۳- محمد معمارزاده، تصویر و تجسم عرفان در هنرهای اسلامی، پیشین، صص ۲۱۷.

۳۴- آیه ۲۵۵ سوره بقره، «الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشئ من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم»؛ الله، که جز او معبودی نیست، زنده و برپادارنده است. نه خوابی سبک او را فرا گیرد و نه خوابی سنگین. آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، از آن اوست. کیست آنکه جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند. گذشته و آینده آنان را می‌داند و به چیزی از علم او احاطه پیدا نمی‌کنند مگر به مقداری که او بخواهد. کرسی (علم و قدرت) او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته و نگهداری آن دو بر او سنگین نیست و او والا و بزرگ است. از حضرت علی (ع) نقل شده که: «بعد از شنیدن فضیلت این آیه شبی بر من نگذشت، مگر آنکه آیت الکرسی را خوانده باشم. (تفسیر نور، ۱۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، http://www.qaraati.net/tafsir).

در حاشیه درونی کوچک محراب، آیات ۷۸ تا ۸۱ سوره اسراء^{۳۵} که بر فضیلت و زمان نمازهای یومیه (نماز صبح، ظهر، عصر، مغرب و عشاء)، فضیلت به جای آوردن نماز شب و مسئله صدق در کارها و حق بودن خداوند و اجابت دعا بعد از نماز، اشاره دارد. تاثیر دعای بعد از نماز را در حدیثی نبوی می توان مشاهده نمود^{۳۶} و حافظ شیرازی نیز با الهام از این آیات و روایت در غزلی دل را به طلب کردن نیاز به درگاه حق رهنمون کند.^{۳۷}

در حاشیه بیرونی کوچک قالی ها، آیات ۲۸۵ و ۲۸۶ سوره بقره، نقش بسته، که اصول دین، توحید، نبوت و معاد را بیان می کند. این آیات در میان مردم دارای ارزش و اعتباری خاص هستند تلاوت آن را همانند گنجی معنوی می دانند. این آیات معمولاً بعد از نماز عشاء^{۳۸} قرائت شده و ثواب نماز شب را دارند.^{۳۹} از نکات مهم در این گروه قالی ها، این است که عبارات قرآنی و ادعیه همگی، در نیمه بالایی قالی و بالای طرح محراب که محل قرار گیری نماز گزار نیست، با خطوط کوفی، نسخ و ثلث، نقش بسته اند. تمامی آیات بر حکمت و فلسفه نماز، شامل اصل توحید گرای، تکامل معنوی انسان، روح انضباط، دوری از گناه، کبر و خودبینی اشاره دارد. نمونه شماره ۱، قالیچه ای محرابی زربفت متعلق به سده شانزدهم/دهم است که اکنون در مجموعه خانم پاراونچی نگه داری می شود. این قالیچه در ابعاد ۱۶۲×۱۰۷ سانتی متر و در شمال غرب ایران بافته شده است.^{۳۹} نقش اصلی این قالی، پیچش های اسلیمی^{۴۰} است که در میان آن نقوش گل و بوته نیز به کار رفته است. در ابتدا و انتهای آیه در حاشیه بزرگ دو ستاره هشت پر و در گوشه های حاشیه بزرگ دو قاب با عبارات «لا اله الا الله، محمد رسول الله، علی ولی الله» به خط کوفی معقلی نقش بسته است. در متن قالی و در بخش بین طرح محراب و حاشیه درونی، اسماء خداوند مانند اللطیف، العظیم، الباسط، الرفع، الحی القیوم و... و در نوار دور محراب آیات ۴۰ و ۴۱ سوره ابراهیم نگارش یافته است.^{۴۱} دلیل ذکر این آیه آن است که نماز محور دعاها حضرت ابراهیم بوده و با آن که رسالت انبیاء اقامه دین است، اما اقامه نماز، نشانه چهره و سیمای تمام نمای دین می باشد، از سویی در میان عبادات، نماز جایگاه خاص و ویژه ای داشته و همه انبیاء مامور به توصیه و سفارش به نماز در بین قوم خود بوده اند و این مطلب از آیات و روایات متعدد به فراوانی مشاهده می شود.^{۴۲} در کتیبه بالایی متن و زیر محراب و در محلی که پیشانی نماز گزار قرار می گیرد، عبارت «الله اکبر» نیز ذکر شده است.

دومین نمونه، (تصویر ۲) قالیچه ای محرابی زربفت متعلق به موزه متروپولیتن بوده و در تاریخ ۱۰۱۶/۱۶۷۰ با زمینه ای لاکه رنگ بافته شده است. کتیبه های این قالی همچون نمونه قبلی است، با این تفاوت که در انتهای آیات نقش بسته در حاشیه بزرگ به جای ستاره هشت پر از همان قاب با عبارات کوفی معقلی استفاده شده است. همچنین در حاشیه درونی کوچک آیات ۲۰۳ تا ۲۰۵ سوره اعراف به خط نسخ بافته شده که اشاره به آداب تلاوت قرآن در همه زمان ها، به ویژه در هنگام نماز جماعت و آداب ذکر و دعا که باید با تضرع و خشوع و امید همراه باشد، دارد.^{۴۳} در نوار دور محراب آیه ۲۲ سوره حشر^{۴۴} نیز، اشاره به یکتایی و یگانگی خداوند و اصل توحید گرای دارد و مولانا در مثنوی معنوی خود به خوبی بر این اصل اشاره داشته است.^{۴۵}

۳۵- آیات ۷۸ تا ۸۱ سوره اسراء «أَمِ الصَّلَاةَ لِلدُّلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ وَفَرَّانَ الْفَجْرِ إِنَّ فَرَّانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا، وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَائِمًا مُخَوِّدًا، وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا، وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا»، «نماز را به هنگام بازگشت خورشید (به سمت مغرب) تار یکی شب، بیادار، و همچنین قرآن سپیده دمان را. همانا (قرائت) قرآن (به هنگام فجر) در نماز صبح مورد مشاهده (قالیگان) است، و پاسی از شب را بیدار باش و تهجد و عبادت کن، و این وظیفه ای افزون برای توست، باشد که پروردگارت تو را به مقامی محمود و پسندیده برانگیزد، و بگو: پروردگارا! مرا باوردی نیکو و صادفانه وارد (کارها) کن و با خروجی نیکو بیرون آر و برای من از پیش خودت سلطه و برهانی نیرومند قرار ده، و بگو: حق آمد و باطل نابود شد، همانا باطل، نابود شدنی است». (تفسیر نور، ۱۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، <http://www.qaraati.net/tafsir>).

۳۶- در روایتی از رسول اکرم (ص) آمده: «التَّعْقِيبُ بَعْدَ الصَّلَاةِ الْفَجْرِ أَلْبَقُ عَلَى طَلَبِ الرِّزْقِ» (دعای پس از نماز صبح برای زندگی و جلب رزق مؤثر تر است) (بحار الانوار ج ۸۵، ص ۳۲۶)

۳۷- دلا بسوز که سوز تو کارها بکند نیاز نیمه شبی دفع صد بلا بکند

۳۸- زملکتان ملکوت نشخ جابردارند هر آنکه خدمت جام جهان نمابکند

۳۹- ریخت خفته ملولم بود که بیداری به وقت فاتحه صبح یک دعا بکند

(شمس الدین محمد حافظ شیرازی، دیوان حافظ، پیشین، ص ۱۱۴).

۳۸- آیات ۲۸۵ و ۲۸۶ سوره بقره، «أَمِنَ الرَّسُولُ بَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرٌ مِنْ رُشُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أُكْتَسِبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذُنَا إِنْسِيَابُنَا وَلَا تَحْمِلَ عَلَيْنَا إِكْرَامًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ»، «بیا بر به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده ایمان دارد و همه مؤمنان (نیز) به خدا و قالیگان و کتاب های (آسمانی) و فرستادگانش ایمان دارند (و می گویند): ما میان هیچ یک از پیامبران او فرق نمی گذاریم (و به همگی ایمان داریم) و گفتند: ما (ندای حق را) شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا! آموزش تو را (خواهانیم) و بازگشت (ما) به سوی توست، خداوند هیچ کس را جز به اندازه توانایی اش تکلیف نمی کند، هر کس آنچه از کارهای نیک انجام دهد به سود خود انجام داده و آنچه از کارها (ای بد) کسب کرده به ضرر خود کسب کرده است. (مؤمنان می گویند): پروردگارا! اگر (در انجام تکالیف چیزی را) فراموش یا خطا نمودیم، ما را مواخذه مکن. پروردگارا! تکلیف سنگین بر ما قرار مده، آن چنان که (به خاطر گناه و طغیان) بر کسانی که پیش از ما بودند قرار دادی. پروردگارا! آنچه را (از مجازات) که طاقت تحمل آن را نداریم، بر ما مقرر نکن و از ما در گذر و ما را پیامرز و در رحمت خود قرار ده، تو مولی و سرپرست مایی، پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان». (تفسیر نور، ۱۰:۳۰، ۸۸/۴/۱۰۳۰، <http://www.qaraati.net/tafsir>).

۳۹- شیرین صوراسرافیل، قالی ایران، تهران، پساوولی، ۱۳۶۶، ص ۱۹.

۴۰- دو نوع خاص طرح اسلیمی، وجود دارد: اولی از به هم بافته شدن و درهم پیچیدن تعداد کثیری ستاره هندسی تشکیل شده است که شعاعهایشان به هم می پیوندند و نقش بخرنج و بی انتهای را پدید می آورد. این طرح، نماد شکفتن انگیزی از مراتب از تفکر و مراقبه است که طی آن، آدمی، وحدت در کثرت و کثرت در وحدت را در می یابد. نوع دیگر که عموماً عنوان طرح اسلیمی به آن اطلاق می شود، از آرایه های گیاهی تشکیل شده و صرفاً از قواعد توازن (ریتم) تبعیت می کند. طرح اسلیمی منطقی و موزون، ریاضی گونه و آهنگین است و این ویژگی ها در برابر روح اسلام که طالب موازنه میان عقل و عشق است، بسیار حائز اهمیت می باشد. (سید سعید احمدی زاویه، بررسی و تحلیل روابط ساختاری و محتوایی قالی و شهر، پایان نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه هنر تهران، ۱۳۷۴، صص ۲۶۰-۲۵۹).

۴۱- آیات ۴۰ و ۴۱ سوره ابراهیم، «رَبِّ اجْعَلْنِي مِثِمَّ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دَعَاءَ، رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ»، «پروردگارا! مرا برپا دارنده نماز قرار ده و از نسل و ذریه ام نیز. پروردگارا! دعای مرا (نماز و عبادت) را) بپذیر، پروردگارا! مرا و پدر و مادرم را و مؤمنان را، روزی که حساب بر پا می شود ببخاش». (تفسیر نور، ۱۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، <http://www.qaraati.net/tafsir>).

۴۲- رسول اکرم (ص) می فرماید: «الصَّلَاةُ مِنْ شَرِّعِ الدِّينِ، وَفِيهَا مَرَضَةُ الرَّبِّ -عَزَّوَجَلَّ- فَهِيَ مَنَاهُجُ الْاَنْبِيَاءِ» (نماز از سنت های دین می باشد و مایه خشنودی پروردگار و راه و روش پیامبران است) (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

۴۳- آیات ۲۰۳ تا ۲۰۵ سوره اعراف «وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ اَلَوْ لَا اَجْتَبَيْتُهَا قُلُ اِنَّمَا اَنْتُمْ مَأْ يُوْحٰى اِلٰى مِنْ رَبِّي هٰذَا بَصَائِرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ، وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْءَانُ فَاسْتَمِعُوْا لَهُ وَاَنْصَتُوْا لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ، وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاَصْحَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغٰفِلِيْنَ»، «هر گاه آیه ای برای آنان نیاوردی (و چند روزی تلاوت وحی قطع شود)، می گویند: چرا آیه ای برنگردیدی؟ بگو: من فقط چیزی را پیروی می کنم که از سوی پروردگارم بر من وحی می شود. این (قرآن) بصیرت هایی از سوی پروردگارتان است و برای کسانی که ایمان آورند، مایه هدایت و رحمت است، و هر گاه قرآن خوانده شود، به آن گوش دهید و ساکت شوید (تا بشنود)، باشد که مورد رحمت قرار گیرید، و پروردگارت را از روی خوف و تضرع، آهسته و آرام در دل خود و در هر صبح و شام یاد کن و از غافلان مباش». (تفسیر نور، ۱۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، <http://www.qaraati.net/tafsir>).

۴۴- آیه ۲۷ سوره حشر، «هُوَ اَللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ»، «او خدای است که معبودی جز او نیست، به غیب و شهود آگاه است. او مهربان و بخشنده است». (تفسیر نور، ۱۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، <http://www.qaraati.net/tafsir>).

۴۵- آفتاب آمد دلیل آفتاب گر دلالت باید از وی رونتاب بهاء الدین خرمشاهی و سیامک مخناری، قرآن و مثنوی، پیشین، ص ۲۹.

«عجلوا بالصلوة قبل الفوت» و «عجلوا بالتوبه قبل الموت» نوشته شده که سفارش به تعجیل در اقامه نماز و توبه قبل از دست رفتن زمان آن دارد.^{۴۹} همچنین در زیر قاب محراب «آیت الکرسی» که در ابتدای آن «اعوذ بالله من الشیطان الرجیم» و در آخر آن «صدق الله الکریم» نوشته شده است. قابی ترنجی شکل با متنی نارنجی در میان این عبارات نقش شده که در آن دعای «ناد علی»^{۵۰} (توسل به حضرت علی (ع)) و در داخل ترنج درونی آن عبارات «یا الله، یا محمد و یا علی» بافته شده که استفاده از آن به مستحبات و ادعیه بعد از نماز اشاره دارد.^{۵۱}

در همین موزه، قالیچه مشابیه متعلق به اوایل سده هفدهم/یازدهم و بافت اصفهان، نگه داری می شود که از لحاظ ترکیب بندی اجزاء، نقوش و کتیبه‌ها بسیار شبیه نمونه قبلی است با این تفاوت که در زیر قاب محراب به جای آیت الکرسی، عبارت شهادتین نوشته شده به طوری که عبارت «علی ولی الله»، در قسمت لچکی بالای محراب قرار گرفته است. متن این قالی دارای ۴ نقش اسلیمی ماری به صورت شکسته بوده و با خطوط و نقوش دیگر به هم متصل شده اند. (تصویر ۶) در هر دو نمونه، نوشتن آیت الکرسی و عبارات مقدس شهادتین، بیش از هر چیز بر اصل اساسی نماز، یعنی ذکر و یاد خدا و شهادت بر یگانگی او اشاره دارد. مولانا در مثنوی معنوی خود با الهام از این آیه شریفه، به گونه ای بر یکتایی خداوند تاکید کرده است.^{۵۲}

قالیچه ای محرابی با نقوش شکسته و هندسی و حاشیه‌ای به خط کوفی مشجر از دوره صفوی، (تصویر ۷) یکی دیگر از نمونه‌های قالی‌های محرابی کتیبه‌ای است که خط کوفی به رنگ سفید در زمینه‌ای تیره که به صورت متناوب تکرار شده، جلوه‌ای زیبا به آن داده است. در قسمت بالای محراب که به صورت لچکی می‌باشد عبارات همچون نمونه قبلی آمده، با این تفاوت که به صورت قرینه هم قرار گرفته‌اند. در متن قالی، نمایی از صحن و شبستان مساجد را با نقش دو منبره پله‌ای در طرفین متن، قنبرها و چراغ‌هایی آویزان از سقف و طرح هشت ضلعی حوض ماندی در پایین متن، به نمایش گذارده است. در میان طرح دو منبر و در مرکز متن قالی، ستاره‌ای هشت پر و زیبا دیده می‌شود.

آخرین تصویر مورد بررسی در این گروه (تصویر ۸) قالیچه‌ای ابریشمی بافت کاشان است که اینک در موزه متروپولیتن نگه داری می‌شود. طرح اصلی آن از قالی‌های دوره صفویه اقتباس شده، اما از بافته‌های سده نوزدهم/سیزدهم است و با نمونه‌های قبلی تفاوت بسیاری دارد. یکی از تفاوت‌های عمده این قالی کتیبه‌ها و عبارات نقش شده در حاشیه‌های آن است که بر خلاف نمونه‌های قبلی هنرمند از منتخب غزلیات حافظ در حاشیه بزرگ^{۵۳} و حاشیه درونی^{۵۴} قالی بهره برده است. کلیه این ابیات به خوبی اشاره به حکمت و فلسفه نماز، طریق عشق الهی، دوری از خودخواهی، خودپسندی و تواضع و بخشش داشته و به انسان یادآور می‌شود که تا زمان و وقت در این جهان باقی است، از سرشت اصلی خود و مقصود الهی غافل نباشد.^{۵۵} این آیات به خوبی انعکاس عباراتی است که در بالای محراب نمونه شماره ۵ آمده است.

از دیگر نکات قابل توجه در این قالی آن است که در متن اصلی، از نقوش گل و گیاهان و پرندگان استفاده شده است که این نقوش در قالی‌های سجاده‌ای نقوشی غیر متعارف بوده و در سده‌های بعدی (سده‌های نوزدهم - بیستم / سیزدهم - چهاردهم) به نقش قالی‌های محرابی اضافه شده است. نقش متن اصلی قالی، تداعی کننده بهشت و عده داده خداوند است که در بخش پایینی قالی استفاده شده که جایگاه نشستن نماز گزار است. در بخش بالایی محرابی قالی (مکان سجده‌گاه) همچون نمونه‌های قبلی، اسماء خداوند نوشته شده است. در بررسی اجمالی ۸ نمونه اشاره شده در این گروه، ارتباط تنگاتنگ مفاهیم و مضامین نماز، یعنی اصل توحید گرایی، دوری از گناه، کبر و خودبینی، تکامل معنوی، صبر و استقامت، انضباط روح، دعوت به پاکسازی، شستشوی گناهان، مغفرت و آمرزش الهی و توجه به دعا و درخواست آمرزش با عبارات قرآنی، ادعیه و اشعار عرفانی قابل استنباط است.

گروه دوم: قالی‌های محرابی قنبدیل دار

قالی‌های محرابی قنبدیل دار دارای نقشه‌ای یک طرفه با بهره‌گیری از طرح‌هایی است که در برخی قالی‌های محرابی، شامل طرح قنبدیلی است که از طاق محراب آویزان شده و تزیین متن با بته و گل‌های شاه عباسی صورت گرفته است.^{۵۶}

۴۹- این عبارات، اشاره به مقوله غفلت زدایی نماز و دعوت به پاکسازی و توبه و دوری از گناهان دارد.

۵۰- «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. نَادِ عَلِيًّا مَطَهَّرَ الْعَجَائِبَ تُجَدُّهُ عَوَالِكُ فِي الْوَأَنْبِ لِي إِلِي اللَّهِ حَاجَتِي وَ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي كُلَّمَا أَمَرْتَهُ وَ رَمَيْتَ مُنْقَضِي فِي ظِلِّ اللَّهِ وَ يُسَلِّلُ اللَّهُ لِي دَعْوَاكَ كُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ سَنَجَلِي بِعَطْمَتِكَ يَا اللَّهُ بِيَوْمِكَ يَا مُحَمَّدٌ يَا لَيْتَكَ يَا عَلِيٌّ يَا عَلِيٌّ يَا عَلِيٌّ أَدْرَكْتَنِي بِحَقِّ لَطْفِكَ الْخَفِيِّ اللَّهُ أَكْبَرُ أَنَا مِنْ شَرِّ أَعْدَانِكَ بَرِيٌّ اللَّهُ صَدَقَ مِنْ عِنْدِكَ مَدَدِي وَ عَلَيَّكَ مَعْتَدِي بِحَقِّ أَيَّاكَ نَعْبُدُ وَ أَيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا أَبَا الْعَيْتِ أَعْنِي يَا أَبَا الْحَسَنِ أَدْرَكْتَنِي يَا فَهَارُ يَا قَاهِرَ الْعُدُوِّ يَا وَالِي الْوَالِي يَا مَطَهَّرَ الْعَجَائِبِ يَا مُرْتَضَى عَلِيٍّ رَمَيْتَ مَنْ بَغَى عَلِيًّا بِسَهْمِ اللَّهِ وَ سَيْفِ الْقَاتِلِ افْوَضْ أَمْرِي إِلَيَّ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ وَ الْهَكَمُ إِلَهُ الْوَاحِدِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ أَدْرَكْتَنِي يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَرِّرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا مُعِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ بِرَحْمَتِكَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدًا وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

۵۱- مهناز شایسته‌فر، کاربرد مفاهیم مذهبی در خط نگاره‌های قالی صفوی، پیشین، ص ۳۴.

۵۲- تا بگو شد او که نی من خفته ام تیز رو گو پیش ره بگرفته ام (بهاء‌الدین خرمشاهی و سیامک مختاری، قرآن و مثنوی، تهران، نشر قطره، ج ۳، ۱۳۸۶، ص ۲۵۰).

۵۳- در حاشیه بزرگ ابیاتی از یک غزل حافظ نقش شده که:

«پدیده آمد رسوم بی وفا بی نشان از کس نشان آشنایی کسی کو جاهل است اندر تنم متلع او بود هر دم بهایی اگر شاعر بگوید شعر چون آبه دل رازان فرایند روشنایی خرد و در گوش هوشم دوش می‌گفتیرو صبری بکن در بینوایی»

۵۴- در حاشیه درونی ابیاتی از چند غزل حافظ آمده است چون:

«ای دل مباش یک دم خالی ز عشق و مستی وانکه برو که رستی از نیستی و هستی

گر جان به تن ببینی مشغول کار او شد هر قیله‌ای که بینی بهتر ز خود پرستی

در آستان جانان از آسمان میندیشگر اوج سربلندی افتی به خاک پستی»

(شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی، دیوان حافظ، پیشین، ص ۳۱۲).

۵۵- در یکی از قسمت‌های حاشیه درونی آمده است: «عاشق شو از نه روزی کار جهان سرآید ناخوانده نقش مقصود از کارگاه هستی» (همان).

۵۶- حسن آذرباد، فضل الله حشمتی، قالینامه ایران، پیشین، ص ۱۲۰.

قندیل از مهم‌ترین نمادهای به کار رفته در قالی‌های سجاده‌ای می‌باشد که دلیل کارکرد معنوی آن بوده و نشان‌دهنده اهمیت زیاد این نماد در فرهنگ اسلامی است. این نماد برگرفته از آیه ۳۵ سوره نور و نشانی از روشنی و پرتوی نور و ذات خداوند است.^{۵۷} رواج استفاده از قندیل در طراحی‌ها پس از بیان تفاسیر این آیه، به وسیله حکیم و مفسر الهی امام محمد غزالی در تفسیر مشکوٰه الانوار صورت گرفته و کم‌کم نقش قندیل در سجاده‌ها و طرح محرابی تغییر کرده و چراغ آن شکل چلچراغ به خود گرفته است.^{۵۸} شیخ محمد شبستری در تمثیل گلشن راز خود تعبیر و تفسیری زیبا از نور حق دارد.^{۵۹}

در بررسی این گروه، دو نمونه یکی از دوره صفویه و یک از دوره قاجاریه، انتخاب شده است که یکی از آن‌ها همچون گروه اول دارای کتیبه است اما به جهت نقش خاص قندیل جداگانه مورد بررسی قرار می‌گیرد. این قالی، (تصویر ۹) قالیچه‌ای محرابی قندیل دار متعلق به اوایل سده هفدهم/ یازدهم و ابعاد ۱۱۹×۱۵۷ است که اینک در موزه توقیاتی سرای در استانبول نگه داری می‌شود. علاوه بر نقش قندیل در متن، در زیر قاب محراب، از نقش‌های اسلیمی و گل و برگ‌های ختایی نیز استفاده شده است. در بخش بالایی قندیل بزرگتر و در مرکز محراب عبارت «الله» به زیبایی جلوه گر بوده و نشان از اصل توحیدگرایی و آن که هستی پرتوی از نور پروردگار است دارد. کتیبه‌های این قالی نسبت به نمونه‌های قبلی کمتر بوده و شامل دو ستاره هشت پر با همان عبارات در گوشه‌های بالای حاشیه بزرگ به خط کوفی معقلی؛ آیت‌الکرسی در حاشیه درونی و دعا و صلوات در چهارده معصوم (ع) در حاشیه بیرونی است. اما در نمونه دوم این گروه (تصویر ۱۰) که متعلق به سده نوزدهم/ سیزدهم می‌باشد، علاوه بر قندیل، طرح گل‌دان نیز دیده می‌شود. همان‌طور که پیشتر اشاره شد، در قالی‌های محرابی، نقش‌های قندیل، ستون، سرستون، گل و گل‌دان نیز وجود دارد که در این نمونه به خوبی نمایان است. در این قالی که دارای رج شماری بالا و ظریف است. عبارات مذهبی دیده نمی‌شود، به علاوه کل قالی با نقش‌های اسلیمی و ختایی پر شده و متن اصلی قالی نیز ساده بوده، طراح به نقش قندیل زیبایی که از سقف آویزان شده و گل‌دان گل زیبا در پایین اکتفا کرده است. این قاب محرابی زیبا، بیشتر انسان را به یاد طاق‌ها و ستون‌های مساجد، نقش و نگار آن‌ها، گل و بوته‌های کاشی‌ها و جلوه‌های زیبایی از طبیعت می‌اندازد. ذهن هنرمند ایرانی که سر تعظیم و تسلیم در برابر خالق مطلق نشان می‌دهند و انسان را در تسبیح‌گویی و سجده در برابر خداوند همراهی می‌نماید، چه سهراب سپهری در حضور حاضر و ناظر هستی، خداوند، در پی تکبیره الاحرام علف و قد قامت موج، نماز به پا می‌دارد.^{۶۰} از جمله ویژگی دیگر این قالی ابعاد آن است که به نظر می‌آید بزرگتر از ابعاد قالیچه‌های سجاده‌ای باشد.

گروه سوم: قالی‌های محرابی درختی

محرابی درختی، طرحی در ردیف نقشه‌بندی محرابی گل‌دانی، با بته‌ای به شکل سرو در مرکز محراب است. شواهد حاکی از آن است که در طراحی این منظره، باغ بهشت مدنظر بوده، چرا که در چنین طرحی، برکه آب و میوه‌های بهشتی هم مشاهده می‌شود.^{۶۱} نماد درخت از جمله نقوش قدیمی و باستانی است که در آثار هنری بشر مورد توجه قرار گرفته است و معروف‌ترین آن درخت زندگی یا سرو^{۶۲} است. سرو همیشه به درخت سبز معروف است؛ سرو راست قامت، مقدس و از دیرباز علامت خاص ایرانیان بوده است. مطابق روایات ایرانی، زرتشت این درخت را از بهشت آورد و در پیش در آتشکده کاشت. در شعر و ادب فارسی، صفات بسیاری از قبیل، راستین، بلند، سرفراز، سرکش، تازه، جوان، نوحاسته، سایه دار، پابرجای، پایدار، بوستان، آزادی و... برای سرو آمده است. انتساب صفت آزادگی به سرو، یادگار ارتباط آن با ناهید است که در اساطیر و افسانه‌ها، رمزی از آزادی و آزادگی به شمار می‌رود.^{۶۳}

از درخت بارها و بارها در قرآن با نمادهایی چون طوبی یا سدره و طیبه یاد شده است.^{۶۴} همچنین در آیه ۳۵ سوره نور، اشاره به تقدس درخت زیتون نیز اشاره دارد.^{۶۵} درخت در فرهنگ اسلامی نشانی از مظهر رحمت الهی و روحانی است که زمین را روشن می‌سازد و یاد آیه ۶ سوره الرحمن که اشاره به تسبیح‌گویی و سجده گیاهان و درختان در برابر خداوند دارد.^{۶۶} درخت، هم به جهت پیوند میان زمین و آسمان و هم از جنبه زندگی بخش بودن و باروری نیز تقدیس می‌شود. درختان مقدس به سبب قدرت حیات و کیفیت تجدید هر ساله مظهر کیهان به شمار رفته و نقش درخت، به

۵۷- آیه ۳۵ سوره نور، «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورٍ كَمَشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُوِّرْ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ»، خداوند، نور آسمان‌ها و زمین است. مثل نور او همچون چراغ‌دانی است که در آن چراغی (پر فروغ) باشد. آن چراغ در میان شیشه‌ای و آن شیشه همچون ستاره‌ای تابان و درخشان. این چراغ از روغن درخت بر برکت زیتون بر افروخته است، که نه شرقی است و نه غربی. (روغنش به قدری صاف و شفاف است) که بدون تماس آتش نزدیک است (شعله ور شود و) روشنی دهد. نوری است بر فراز نور دیگر. هر کس را که خداوند بخواهد به نور خویش هدایت می‌کند، و خداوند برای مردم مثل‌ها می‌زند و به هر چیزی آگاه است» (تفسیر نور، ۱۰۳۰، ۸۸۴/۳۰، <http://www.qaraati.net/tafsir>).

۵۸- احمد دانشگر، فرهنگ جامع قالی، یادواره دانشنامه ایران، تهران، نشر دلشاد، ۱۳۶، ص ۳۶۵.

۵۹- اگر خورشید بر یک حال بودی شعاع او به یک منوال بودی جهان جمله فروغ نور حق دان حق اندر وی ز پیدانیت پنهان چو نور حق نثار نقل و تحویل نیاید اندر و تغییر و تبدیل (شیخ محمد شبستری، گلشن راز، تهران، انتشارات صفی‌علیشاه، ج ۲، ۱۳۸۱، ص ۱۲).

۶۰- من مسلمانم
قبله ام یک گل سرخ
جانمازم چشمه، مهرم نور
دشت سجاده من
من نمازم را وقتی می‌خوانم
که آذانش را باد گفته باشد سر گلدسته سرو
من نمازم را بی تکبیره الاحرام علف می‌خوانم
بی قد قامت موج
کعبه ام بر لب آب

کعبه ام مثل نسیم می‌رود باغ به باغ می‌رود شهر به شهر (سهراب سپهری، هشت کتاب، صدای پای آب، تهران، طهوری، ج ۳، ۱۳۸۰، صص ۲۷۳-۲۷۲).

۶۱- حسین یاوری، مبانی شناخت قالی ایران، پیشین، ص ۸۱

۶۲- شکل درخت زندگی در دوره اسلامی و براساس جهانی‌بینی آن تعدیل شده و در آثار هنری مطابق با مفهوم درخت طوبی ظهور پیدا کرده است. در فرهنگ اسلامی از درخت یا سدره المنتهی، به مثابه درختی بهشتی یاد می‌شود. در قرآن کریم این درخت را منشاء برکت و روزی بهشتیان دانسته است. (محمد خزایی، نقش نمادین طاووس در هنرهای تزئینی ایران، کتاب ماه هنر، تهران، وزارت ارشاد اسلامی، ش ۱۱۲-۱۱۱، ۱۳۸۶، صص ۱۰-۱۲/۹-۶)

۶۳- محمد جعفر یاحقی، فرهنگ اساطیر و داستان‌واره‌ها، تهران، فرهنگ معاصر، ۱۳۸۶، صص ۴۶۲-۴۵۹.

۶۴- آیات ۱۴ تا ۱۶ سوره نجم «عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى»، «نزد سدره المنتهی که بهشت امن نزد آن است آنگاه که سدرین را می‌پوشید آنچه می‌پوشید»

۶۵- ابوعلی سینا درخت زیتون را کنایه از اندیشه دانسته، چرا که استعداد این را دارد که به ذات خود، اما پس از تکاپوی فراوان و رنج بسیار، قابلیت پذیرش نور را حاصل کند و قابل‌النور گردد (فرنانز فریود و محمود طاووسی، بررسی تطبیقی مفهوم نمادین درخت در ایران، فصلنامه مدرس هنر، دانشگاه تربیت مدرس، دوره اول، ش ۲، ۱۳۸۱، ص ۵۱).

۶۶- آیه ۶ سوره الرحمن، «وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ»، «او گیاه و درخت (برای او) سجده می‌کنند» و ر.ک به: جمال‌الدین توماج‌نیا، محمود طاووسی، نقش درخت زندگی در قالی‌های ترکمنی، نشریه گلجام، ش ۴ و ۵، پاییز و زمستان ۱۳۸۵، ص ۱۴.

۴- قالیچه محرابی تبریز، آیت الکرسی، ۴۰ و ۴۱ سوره ابراهیم، صلوات بر چهارده معصوم (ع)، ذکر سجده، سده هفدهم/یازدهم، موزه فرش ایران.

۳- قالیچه محرابی کاشان، آیات ۲۵۵، ۲۸۶ و سوره بقره، ۷۸ تا ۸۱ سوره اسراء، ذکر سجده، ۱۰۴۲/۱۶۲۳، موزه تویقایی سرای.

۶- قالیچه جانمازی اصفهان، عبارت "شهادتین"، عجلو بالصلوه قبل الموت و عجلو بالتوبه قبل الموت، اوایل سده هفدهم/یازدهم، موزه فرش ایران.

۵- قالیچه محرابی، دوره صفوی، آیت الکرسی، عبارات "اعوذ بالله من الشیطان الرجیم"، "صدق الله الکریم" عجلو بالصلوه قبل الموت و عجلو بالتوبه قبل الموت، دعای نادعلی، اسماءالله، موزه فرش ایران.

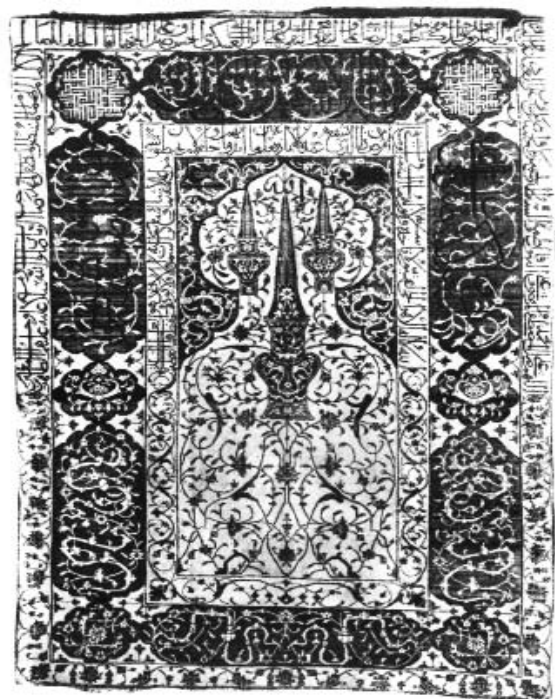
تصویر ۸- قالیچه محرابی کاشان، منتخب غزلیات حافظ، سده نوزدهم/سیزدهم، موزه متروپولیتن.

تصویر ۷- قالیچه محرابی با خط کوفی، دوره صفوی، عبارت "شهادتین" عجلو بالصلوة قبل الموت و عجلو بالتوبه قبل الموت، موزه فرش ایران.

تصویر ۱۰- قالی محرابی گلدانی قندیل دار، نقش قندیل در طرح گلدانی، سده نوزدهم/سیزدهم.

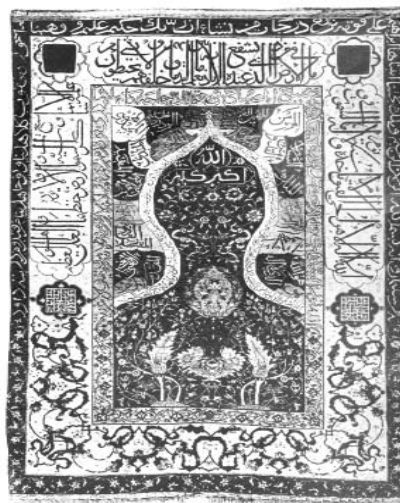

تصویر ۹- قالیچه محرابی قندیل دار، آیت الکرسی، صلوات بر چهارده معصوم (ع)، عبارت شهادتین، سده هفدهم/یازدهم، موزه توبقایی سرای.

منزله ستونی کیهانی، در ستون‌ها و محراب‌ها، که به نقش درخت و گل آراسته است، نشانه تقدس آن‌هاست.^{۶۷} با توجه به این مباحث، نماد سرو یا درخت زندگی که سابقه طولانی از دوران باستان تا حال را دارد، در قالی‌ها و دیگر هنرهای دستی مورد استفاده بوده است. این نماد در دوره اسلامی با موضوعات دیگر مذهبی همراه بوده که شاید یکی از دلایل استفاده آن در قالی‌های سجاده‌ای باشد.^{۶۸} در این گروه ۲ نمونه، دارای مشخصات قالی‌های محرابی با نقش سرو انتخاب شده است. اولین نمونه این گروه، (تصویر ۱۱) قالیچه‌ای محرابی درختی، متعلق به سده هفدهم/یازدهم و بافت شمال غرب ایران است که اینک در موزه دولتی ترکیه نگه داری می‌شود. (تصویر ۱۰) این قالی نیز همچون نمونه‌های گروه اول دارای کتیبه‌های مشابه در حاشیه، متن و محراب است. با این تفاوت که نقش درختان و شاخ و برگ آن‌ها در بخش پایین متن قالی به صورت قرینه، آن را متمایز کرده و جلوه‌ای از فضای باغ و درختان پر گل آن دارد. چرا که استفاده از نقش درختان بی‌ارتباط با باغ‌های بهشتی نیست که وعده آن را خداوند در قرآن، بارها و بارها، به بندگان نیک داده و نشانی از مغفرت و آمرزش الهی است.^{۶۹}

در تعابیر ادبیات، عرفان و انعکاس آن‌ها در معماری، باغ‌های ایرانی، مجرای به درونی‌ترین لایه اندیشه و خیال و تعبیری حکیمانه از جهان بینی ایرانی قلمداد می‌شوند. در جهان بینی اسلامی، طبیعت مرتبه‌ای از سلسله مراتب کلی وجود است و سیر در آن، مرحله‌ای از سلوک در راه معرفت است. کلمه «بهشت» یا «وهشت» به معنای بهترین زندگی است که به صورت باغی سرسبز، خرم و زیبا مجسم می‌شده است.^{۷۰}

طرح باغی به عنوان تجلی بهشت نمودی از آرامش مادی قابل تصور برای انسان‌ها را مشخص می‌کند که در این قالی‌ها، گل‌ها و درخت‌ها و حیوانات و جوی‌های آب، همه تجلی الطاف الهی هستند و در نظر انسان عارف و متفکر اسلامی، طبیعت است که تجلی گاه صفات و ذات حقیقت است. با این وصف کمتر چیزی است که بتواند زودتر از درخت اندیشه کمال را به ذهن آورد، زیرا درخت برای نیل به کمال رشد، امکان مکانی و زمانی داشته است و یکی از اصلی‌ترین نقوش قالی و مفهوم بهشت می‌باشد.^{۷۱} تفاوت دیگر این قالی استفاده از آیات ۸۳ و ۸۴ سوره انعام در حاشیه بیرونی قالیچه است که به توحید و دوری از شرک اشاره دارد.^{۷۲} اما دومین نمونه این گروه (تصویر ۱۲) قالیچه‌ای با طرح محرابی سروی، بافت تبریز و متعلق به موزه فرش ایران است که تفاوت‌های بسیاری با دیگر قالی‌های مورد بحث دارد. یکی از تفاوت‌های عمده آن تلفیق طرح محرابی و محرمات^{۷۳} در این قالی است. در متن قالی، قالی محرابی با نقش درخت سرو که در میان آن و مرکز محراب قندیلی بزرگ آویخته شده و در بیرون قاب محرابی دو درخت قرینه که شاخ و برگ‌های آن‌ها این قاب را احاطه کرده‌اند، دیده می‌شود.

تصویر ۱۱- قالیچه محرابی درختی، آیت الکرسی، ۸۳ و ۸۴ سوره انعام، اسماء الهی، سده هفدهم/یازدهم، موزه دولتی ترکیه.

۶۷- نیر تهوری، جستجوی مفاهیم نمادین در کاشی‌های زرین فام، فصلنامه خیال، ش ۱، تهران، فرهنگستان هنر، ۱۳۸۱، ص ۱۸۳.
۶۸- حسن قاسمی‌نژاد رابنی، پژوهشی در سجاده‌ها و قالی‌های سجاده‌ای دوره اسلامی، پیشین، ص ۴۸۶.
۶۹- آیه ۱۲ سوره صف، «يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ»، «خداوند گناهان شما را می‌آمرزد و به باغ‌هایی که نهرها از زیر آن‌ها جاری است و خانه‌های دل‌پسند در بهشت‌های جاودان واردتان می‌کند. این رستگاری بزرگی است.» (تفسیر نور، ۱۰۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، http://www.qaraati.net/tafsir).

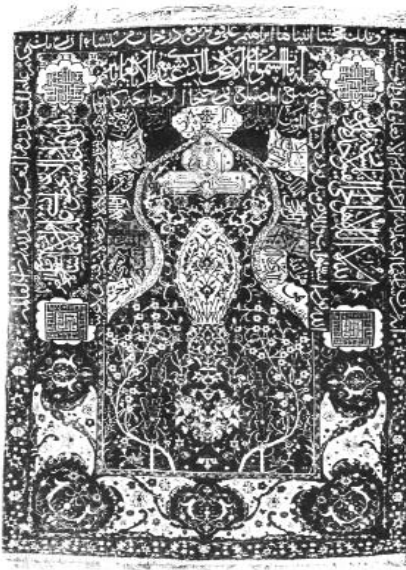
۷۰- محمد کریم پیرنیا، باغ‌های ایرانی (گفتگوی فرهاد ابوالضیاء با محمد کریم پیرنیا)، نشریه آبادی، سال چهارم، ش پانزدهم، زمستان، ۱۳۷۳، ص ۵.

۷۱- علی وند شعاری و احمد نادعلیان، تجلی عرفان در قالی صفوی، نشریه نگره، سال دوم، ش ۳ و ۲، بهار و تابستان ۱۳۸۵، صص ۵۷-۵۶.
۷۲- آیات ۸۳ و ۸۴ سوره انعام، «وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلِيٍّ قَوْمَهُ نَرَفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ، وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمَنْ ذُرِّيَّتَهُ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ»، این (نوع استدلال) حجت ماست که در برابر قومش به ابراهیم دادیم، هر کس را که بخواهیم (و شایسته بدانیم) به درجاتی بالا می‌بریم. همانا پروردگارت حکیم و داناست (و بر اساس علم و حکمت مقام انسان‌ها را بالا می‌برد)، و ما به او (ابراهیم)، اسحق و یعقوب را بخشیدیم و یکایک آنان را هدایت کردیم و نوح را پیش از آنان هدایت کرده بودیم و از نسل او (ابراهیم)، داود، سلیمان، ایوب، یوسف، موسی و هارون را (نیز هدایت کردیم) و ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم، این آیه درباره حضرت علی (ع) نازل شده که لحظه‌ای در طول زندگی به سراغ شرک نرفت. (تفسیر نور، ۱۰۰:۳۰، ۸۸/۴/۳۰، http://www.qaraati.net/tafsir).

۷۳- محرمات، طرحی راه راه است که بر اساس آن، متن قالی در عرض به چند بخش موازی هم تقسیم می‌شود. هر یک از این خط‌ها به صورت نوار کم و بیش پهن و دارای رنگ‌های گوناگون است. نوارها، گاه همچون خطی یکدست و گاه از مجموعه‌ای از شکل‌های هندسی تشکیل می‌شود و هر بخش نیز رنگ و نقش ویژه خود را دارد که تکرار می‌شود. گاهی نیز ترنجی در وسط قالی نقش می‌شود که خط یا خط‌های راه راه را قطع می‌کند. (فضل الله حشمتی، حسن آذرباد، قالی‌نامه ایران، پیشین، ص ۱۲۰)

تصویر ۱۲- قالیچه محرابی سروی، طرح محرابی-محرمات، نقش قندیل و درخت سرو، موزه فرش ایران.

تصویر ۱۳- قالیچه محرابی گلدانی، آیات ۳۰ و ۳۱ سوره نمل، ۸۳ سوره انعام، ۳۵ سوره نور، عبارات "الله اکبر"، و "الشکر تدوم النعم والحمد لله رب العالمین" سده هفدهم/یازدهم، موزه تویقایی سرای.

تلفیق نمادهای درخت سرو، قندیل و محراب و نقش محرمات در اطراف آن‌ها، که همگی دارای ویژگی‌ها و مفاهیم مذهبی هستند، جلوه‌ای زیبا به قالی داده و می‌توان آن را در زمره قالی‌های بارزش محرابی قرار داد. هر چند عبارات مذهبی و کتیبه ندارد. از جمله مفاهیم ارزنده نماز که در قالی‌های این گروه با استفاده از تعابیر مذهبی، ادبی و عرفانی، مد نظر قرار گرفته، اصل و اساس نماز، یعنی ذکر و یاد خدا و توحید و دوری از شرک و گناه، مغفرت و آمرزش الهی و تسبیح گویی نمایی اجزاء آفرینش در برابر خداوند است.

گروه چهارم: قالی‌های محرابی گلدانی

آخرین گروه، قالی‌های محرابی گلدانی، طرحی با گونه‌های متنوع تزئینی، که در همه آن‌ها دو نقش تکرار می‌شود: محراب و گلدان. در یکی از این گونه‌ها، نگاره‌ی محراب را می‌توان دید که نقشی از طره، آن را در بر گرفته است، با نگاره‌ای از سرو در میان محراب، که گلدانی پر از گل در درون خود دارد، و بالای سرو نیز، به طور معمول نقشی از قندیل دیده می‌شود. گونه‌ی دیگر آن طرحی است تشکیل شده از نقش گلدانی بزرگ که از بالا به محراب می‌پیوندد. پیرامون گلدان بزرگ را نگاره‌هایی با نقش‌های اسلیمی و گل‌های شاه عباسی فرا گرفته است.^{۷۴}

این گروه نیز همچون طرح‌های درختی، توجه انسان را به طبیعت خداوند و بهشت زیبای او معطوف می‌دارد که گل‌ها و گیاهان نیز تسبیح گوی خداوند و نعمات او هستند. در این گروه ۳ نمونه ارزشمند، یکی از دوران صفوی و دو نمونه دیگر از قاجار مورد بررسی قرار می‌گیرد. یکی از آن‌ها قالیچه‌ای محرابی گلدانی متعلق به دوره صفوی و سده هفدهم/یازدهم است (تصویر ۱۴) که اینک در موزه تویقایی سرای نگه‌داری می‌شود و به قالیچه سجده‌ای سالتینگ شهرت دارد.^{۷۵} این قالیچه نیز مشابه نمونه‌های گروه اول بوده و دارای کتیبه‌هایی در حاشیه‌ها، متن و نوار محراب است. در حاشیه بیرونی، آیات ۳۰ و ۳۱ سوره نمل^{۷۶} اشاره به دوری از شرک و برتری جویی و زمینه تسلیم حق شدن^{۷۷} داشته و آیه ۸۳ سوره انعام و عبارت «الشکر تدوم النعم والحمد لله رب العالمین» نقش شده است. همچنین در حاشیه درونی نیز آیه ۳۵ سوره نور تا نیمه به چشم می‌خورد. تمامی آیات اشاره به اصل اساسی نماز، توحید گرایی و دوری از شرک پرستی دارند. یکی از جلوه‌های زیبا در این قالی، کتیبه زیبا و بزرگ «الله اکبر کبیرا» در محل سجده‌گاه محراب و بالای طرح گلدانی است که شاخ و برگ‌های درختان و گل‌ها، این کتیبه را در بر گرفته‌اند. این نقوش به خوبی سجده بر یگانگی خداوند را نشان می‌دهند. این قالیچه شباهت بسیاری با نمونه قبلی دارد با این تفاوت که در این قالیچه، گلدانی زیبا در مرکز قالی خودنمایی می‌کند.

برخلاف این قالیچه، نمونه دوم این گروه (تصویر ۱۴) قالی محرابی گلدانی متعلق به سده نوزدهم/سیزدهم و بافت کاشان، کتیبه ندارد و طرح این قالی به صورت نقوش شکسته درآمده و دارای گلدانی بزرگ، با شاخ و برگ‌های گسترده و پیچان، در متن قالی و نقوش اسلیمی و ختایی در حاشیه قالی می‌باشد. در خصوص نقوش این قالی می‌توان اشاره به مبحث «وحدت در کثرت» و «کثرت در وحدت» که تفسیر نقوش و پیچش‌های اسلیمی است، داشت که انسان را به ذات مقدس الهی مقرب می‌گرداند.^{۷۸} آخرین نمونه مورد بررسی، قالی محرابی - گلدانی، بافت تبریز به ابعاد ۱/۶۵×۱/۲۲ متر و متعلق به اواخر سده نوزدهم/سیزدهم است. در این نمونه اگرچه از آیات و عبارات مقدس خبری نیست و همچون نمونه قبلی تمامی زمینه قالی، حاشیه‌ها و متن، از گل و گیاه پوشیده است. حاشیه پهن بوسیله نقوش شکسته گیاهی و متن اصلی قالی نیز دارای گلدانی گل بزرگ با پیچش گل‌های بسیار در آن است. حاشیه‌های باریک نیز بوسیله تک نقش مایه‌ها و پیچش ساقه‌های باریک گیاهی پر شده است. (تصویر ۱۵) طرح‌های این قالی، یکی از ترکیب‌های مهم قالی‌های سجده‌های ایرانی در این دوره به شمار می‌رود. همان‌طور که پیشتر نیز اشاره شد، طبیعت بیکران الهی، گل‌ها و گیاهان، پیچش ساقه‌های اسلیمی و گیاهی، توجه انسان‌ها را به زیبایی‌های بیکران خالق هستی رهنمون می‌کند و نگاهی عمیق به این همه شگفتی طبیعت، انسان را در برابر عظمت الهی قرار داده و یگانگی خداوند را مکرراً گوشزد می‌نماید. همچنین نظمی که در ترکیب این گل‌ها و گیاهان و آفرینش هستی و ترتیب قرارگیری آن‌ها وجود دارد، بی‌شک روح انضباط و نظم را که یکی از مفاهیم اصلی نماز است به یاد می‌آورد. قرارگیری در دل طبیعت بی‌کران خداوند، روح انسان، پالایش نموده و او را به سوی کمال و بالاترین مرتبه انسانی راهنمایی می‌نماید.

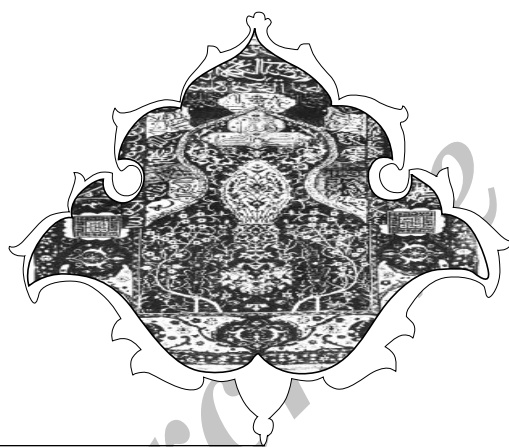
۷۴- فضل الله حشمتی، حسن آذرباد، قالینامه ایران، پیشین، ص ۱۲۰
 ۷۵- قالی‌های این موزه پس از این که جرج سالتینگ (۱۹۰۹-۱۸۳۵/۱۳۲۷-۱۲۵۱) نمونه‌ای از آن را به موزه ویکتوریا آلبرت اهدا کرد. به نام او خوانده شد. (موری، لی، قالی‌های سالتینگ، ترجمه مؤگان محمدیان نمینی، کتاب ماه هنر، ش ۱۳ و ۱۴، ویژه نامه قالی، ۱۳۷۹، ص ۶۶. (صص ۷۱-۶۶)
 ۷۶- آیات ۳۰ و ۳۱ سوره نمل، «إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَلَا تَتْلُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ»، «نامه از سلیمان است و (مضمون آن) این است: به نام خداوند بخشنده مهربان، بر من برتری نجوید. نزد من آید و تسلیم (حق) باشید». (تفسیر نور، ۱۰، ۳۰، http://www.qaraati.net/tafsir، ۸۸/۴/۳۰)
 ۷۷- سهراب سپهری در شعر صدای پای آب دل را در پی آواز حقیقت می‌خواند:
 کار ما نیست شناسایی راز گل سرخ
 کار ما شاید این است
 که در افسون گل سرخ شاور باشیم
 کار ما شاید این است
 که میان گل نیلوفر و قرن
 پی آواز حقیقت بدویم (سهراب سپهری، هشت کتاب، پیشین، صص ۲۹۹-۲۹۸).
 ۷۸- در طراحی قالی، اسلیمی‌ها، در تبیین مفهوم عرفانی از کثرت به وحدت و شکل‌گیری ششمه نقش اساسی دارند. اسلیمی با پیچش خاص خود، همه حرکت‌ها و جهت‌ها را به نقطه‌ای واحد که نمادی از توحید است، سوق می‌دهد. (امیرحسین چیت‌سازان، نمادگرایی و تأثیر آن در قالی ایران، تهران، فصلنامه گلجام، ش ۵ و ۴، پاییز و زمستان ۱۳۸۵، ص ۴۲)

تصویر ۱۴- قالی محرابی گلدانی، طرح گلدان با نقوش اسلیمی و ختایی، سده نوزدهم/سیزدهم، موزه فرش ایران.

تصویر ۱۵- قالی محرابی-گلدانی، نقوش شکسته اسلیمی و ختایی، سده نوزدهم/سیزدهم.

نتیجه‌گیری

توجه به مقوله نماز به عنوان ستون دین اسلام و سعی در برگزاری هر چه بهتر و روحانی‌تر آن، از سده‌های اولیه اسلام در هنرهای مختلفی از جمله معماری و هنر قالی‌بافی نمود کرده و باعث تولید نوعی از قالی در ایران به نام «قالی‌های سجاده‌ای» با طرح‌های محرابی برگرفته از محراب مساجد، شده است. اصلی‌ترین بخش در طراحی این گونه قالی‌ها، طرح محرابی آن است. نقوش کتیبه‌های قرآنی، اسماء الهی، درخت سرو، ستون، سرستون، قنديل و گلدان از تزئینات این گونه قالی‌های محرابی است. کتیبه‌ها و عبارات‌های قرآنی مورد استفاده، اغلب اشاره به مفاهیم حکمت و فلسفه نماز، اهمیت نماز، توحید و وحدانیت خداوند، وعده بهشت به بندگان نیک، خضوع و خشوع در برابر پروردگار و آداب تلاوت قرآن و اوقات نماز اشاره دارد. این خط‌نگاره‌ها اکثراً در حاشیه قالی‌ها نگارش یافته و اسماء الهی در بالای محراب و مکان سجده گاه نوشته شده است. نقش چراغدان یا قنديل به عنوان هدایت‌کننده انسان، نقوش گل، گیاه و درختان، اشاره به سجده تمامی عناصر طبیعت در برابر پروردگار و نمادی از بهشت و جنت الهی از نقوش دیگری هستند که در این گونه قالی‌ها انعکاس داشته‌اند. طبیعی که خود، یاد خدا، روح انضباط و نظم آفرینش هستی، استقامت و بردباری، روح اخلاص و پاکسازی نفس و در نهایت تکامل هستی و بالاترین مرتبه انسانی رایجادآور می‌کند، همگی بخشی از ارزنده‌ترین مفاهیم اصلی نماز و عبادت خالص هستی است.

نمونه	محل نگه داری	محل و زمان بافت	معانی و مفاهیم	نقوش	کتیبه‌ها	گروه‌ها
	موزه متروپولیتن، نیویورک	۱۰۱۶/۱۶۷۰	توحید، معاد، نبوت، فضیلت و زمان برپایی نماز	پیچش‌های نقوش اسلیمی و ختایی نقوش شکسته و گل و بوته‌های گیاهان	آیات ۲۵۵ و ۲۸۶- سوره بقره ۲۸۵ آیات ۸۱-۷۸ سوره اسراء آیات ۴۱-۴۰ سوره ابراهیم آیات ۲۰۳-۲۰۵ سوره اعراف آیه ۲۲ سوره حشر دعای صلوات چهارده معصوم، ذکر سجده دعای نادعلی و شهادتین اسماء الهی ابیاتی از غزلیات حافظ	قالی‌های محرابی کتیبه‌دار
	موزه توپقاپی سرای استانبول	سده هفدهم / یازدهم	روشنی و نور ذاتی خداوند، توحید و یگانگی خداوند توجه به دعا	نقش قندیل، اسلیمی و ختایی، گل و بوته	آیه ۳۵ سوره نور آیت الکرسی، دعا و صلوات چهارده معصوم اسماء الهی	قالی‌های محرابی قندیل دار
	موزه فرش ایران	تبریز	توحید، دوری از شرک درخت زندگی، مظهر کیهان، باغ بهشت و شگفتی‌های آفرینش	درخت سرو، طاووس، اسلیمی و ختایی، طرح محرمات	آیات ۸۳-۸۴ سوره انعام، اسماء الهی	قالی‌های محرابی درختی
	----	تبریز سده نوزدهم / سیزدهم	دوری از تکبر و برتری جویی، توحید و دوری از شرک، نور و روشنی ذات خدا، تسبیح گیاهان وحدت در کثرت و کثرت در وحدت در ذات الهی	گلدان، گل و گیاه، نقوش شکسته اسلیمی و ختایی	آیات ۳۱-۳۰ سوره نمل آیه ۸۳ سوره انعام آیه ۳۵ سوره نور	قالی‌های محرابی گلدانی

شرح تصاویر

- ۱- قالیچه محرابی زربفت، آیات ۲۵۵، ۲۸۵ و ۲۸۶ سوره بقره، ۷۸ تا ۸۱ سوره اسراء، ۴۰ و ۴۱ سوره ابراهیم، عبارت شهادتین و اسماء الهی، سده شانزدهم/دهم، مجموعه خانم پاراوینچی، منبع ش ۲۴، ص ۱۹.
- ۲- قالیچه محرابی زربفت، آیات ۲۵۵، ۲۸۵ و ۲۸۶ سوره بقره، ۷۸ تا ۸۱ سوره اسراء، ۲۰۳ تا ۲۰۵ سوره اعراف، ۲۲ سوره حشر، عبارت شهادتین و اسماء الهی، ۱۰۱۶/۱۶۷۰، موزه متروپولیتن، منبع ش ۸، ص ۲۳۴.
- ۳- قالیچه محرابی کاشان، آیات ۲۵۵، ۲۸۵ و ۲۸۶ سوره بقره، ۷۸ تا ۸۱ سوره اسراء، ذکر سجده، ۱۰۴۲/۱۶۲۳، موزه تویقایی سرای، منبع ش ۲۴، ص ۲۰۹.
- ۴- قالیچه محرابی تبریز، آیت الکرسی، ۴۰ و ۴۱ سوره ابراهیم، صلوات بر چهارده معصوم (ع)، ذکر سجده، سده هفدهم/یازدهم، موزه فرش ایران، منبع ش ۴۱، ص ۹۹.
- ۵- قالیچه محرابی، دوره صفوی، آیت الکرسی، عبارات "عوذ بالله من الشیطان الرجیم"، "صدق الله الکریم" عجلو بالصلوه قبل الموت و عجلو بالتوبه قبل الموت، دعای نادعلی، اسماء الله، موزه فرش ایران، منبع ش ۲۲، ص ۳۷.
- ۶- قالیچه جانمازی اصفهان، عبارت "شهادتین"، عجلو بالصلوه قبل الموت و عجلو بالتوبه قبل الموت، اوایل سده هفدهم/یازدهم، موزه فرش ایران، منبع ش ۳۰، ص ۱۸۱.
- ۷- قالیچه محرابی با خط کوفی، دوره صفوی، عبارت "شهادتین" عجلو بالصلوه قبل الموت و عجلو بالتوبه قبل الموت، موزه فرش ایران، منبع ش ۴۳، ص ۲۱۵.
- ۸- قالیچه محرابی کاشان، منتخب غزلیات حافظ، سده نوزدهم/سیزدهم، موزه متروپولیتن، منبع ش ۳۵، ص ۱۱۹.
- ۹- قالیچه محرابی قندیل دار، آیت الکرسی، صلوات بر چهارده معصوم (ع)، عبارت شهادتین، سده هفدهم/یازدهم، موزه تویقایی سرای، منبع ش ۲۲، ص ۳۵.
- ۱۰- قالی محرابی گلدانی قندیل دار، نقش قندیل در طرح گلدانی، سده نوزدهم/سیزدهم، منبع ش ۲۹، ص ۵۶۰.
- ۱۱- قالیچه محرابی درختی، آیت الکرسی، ۸۳ و ۸۴ سوره انعام، اسماء الهی، سده هفدهم/یازدهم، موزه دولتی ترکیه، منبع ش ۲۴، ص ۱۱۵.
- ۱۲- قالیچه محرابی سروی، طرح محرابی-محرمات، نقش قندیل و درخت سرو، موزه فرش ایران، منبع ش ۳۹، ص ۱۰۰.
- ۱۳- قالیچه محرابی گلدانی، آیات ۳۰ و ۳۱ سوره نمل، ۸۳ سوره انعام، ۳۵ سوره نور، عبارات "الله اکبر"، و "الشکر تدوم النعم والحمد لله رب العالمین" سده هفدهم/یازدهم، موزه تویقایی سرای، منبع ش ۲۴، ص ۱۱۵.
- ۱۴- قالی محرابی گلدانی، طرح گلدان با نقوش اسلیمی و ختایی، سده نوزدهم/سیزدهم، موزه فرش ایران، منبع ش ۲۹، ص ۵۶۲.
- ۱۵- قالی محرابی-گلدانی، نقوش شکسته اسلیمی و ختایی، سده نوزدهم/سیزدهم، منبع ۴۲، ص ۱۸۹.

منابع

- ۱- آذرباد، حسن و حشمتی، فضل الله، فرشته‌ها، تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۳.
- ۲- ابراهیمی، مرتضی، نماز، نماد رابطه علم و دین، (نماز و دانشگاه) مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، تهران، گردآورنده: دبیرخانه دائمی اجلاس سراسری نماز، ستاد و اقامه نماز، ۱۳۸۰، صص ۶۴-۴۷.
- ۳- احمدی زاویه، سید سعید، بررسی و تحلیل روابط ساختاری و محتوایی قالی و شهر، پایان نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه هنر تهران، ۱۳۷۴.
- ۴- افروز، غلامعلی، نماز، کامل ترین پاسخ به عالی ترین نیاز انسان، مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، ۱۳۸۰، صص ۱۰۲-۹۳.
- ۵- امیرالمؤمنین علی (ع)، نهج البلاغه، تهران، انتشارت فقیه، ۱۳۵۱.
- ۶- بابایی، اصغر، نقش نماز (سجده)، در بازسازی معنوی دانشجویان، مجموعه مقالات برگزیده اجلاس سراسری نماز، پیشین، صص ۱۲۹-۱۰۳.
- ۷- بیضایی، طیبه، گوشه‌هایی از تجلی نماز در ادبیات فارسی، تهران، ستاد اقامه نماز، ۱۳۷۸.
- ۸- پوپ، آرتور آپهام، شاهکارهای هنر ایران، ترجمه پرویز نائل خانلری، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ج ۲، ۱۳۸۰.
- ۹- پیرنیا، محمد کریم، باغ‌های ایرانی (گفتگوی فرهاد ابوالضیاء با محمد کریم پیرنیا)، نشریه آبادی، سال چهارم، ش پانزدهم، زمستان، ۱۳۷۳، صص ۱۰-۵.
- ۱۰- توماج نیا، جمال الدین، محمود طاووسی، نقش درخت زندگی در قالی‌های ترکمنی، نشریه گلجام، ش ۴ و ۵، پاییز و زمستان، ۱۳۸۵، صص ۲۴-۱۱.
- ۱۱- چیت سازان، امیرحسین، بررسی عوامل مؤثر بر طراحی قالی کاشان، مجموعه مقالات اولین هم‌اندیشی هنر قالی، تهران، فرهنگستان هنر، ۱۳۸۷، صص ۱۳۴-۱۰۱.
- ۱۲- چیت سازان، امیرحسین، نمادگرایی و تأثیر آن در قالی ایران، تهران، فصلنامه گلجام، ش ۵ و ۴، پاییز و زمستان، ۱۳۸۵، صص ۵۶-۳۷.
- ۱۳- چیت سازان، امیرحسین، بررسی دلایل تداوم و شکوفایی هنر قالیبافی ایران در دوران اسلامی، اولین همایش هنر اسلامی، به اهتمام محمد خزایی، تهران، موسسه مطالعات هنر اسلامی، ۱۳۸۱، صص ۱۱۸-۱۰۱.
- ۱۴- حافظ شیرازی، شمس الدین محمد، دیوان حافظ، تهران، انتشارات مهتاب، ج ۳، ۱۳۷۳.
- ۱۵- حرعاملی، محمدبن حسن، وسایل الشیعه، قم، موسسه النشر الاسلامی، ج ۳، ۱۳۸۴.
- ۱۶- خرمشاهی، بهاءالدین و مختاری، سیامک، قرآن و مثنوی، تهران، نشر قطره، ج ۳، ۱۳۸۶.
- ۱۷- خزایی، محمد، نقش نمادین طاووس در هنرهای تزئینی ایران، کتاب ماه هنر، تهران، وزارت ارشاد اسلامی، ش ۱۱۲-۱۱۱، ۱۳۸۶، صص ۱۲-۶.
- ۱۸- دانشگر، احمد، فرهنگ جامع قالی، یادواره دانشنامه ایران، تهران، نشر دلشاد، ۱۳۶۰.
- ۱۹- سالاری، محمد، نماز نماد رابطه علم و دین، مجموعه مقالات برگزیده یازدهمین اجلاس سراسری نماز، ۱۳۸۰.

- ۲۰- سپهری، سهراب، هشت کتاب، صدای پای آب، تهران، طهوری، چ ۳، ۱۳۸۰.
- ۲۱- سعدی، مصلح الدین، کلیات سعدی، بوستان، تصحیح محمد علی فروغی، تهران، بهزاد، ۱۳۷۷.
- ۲۲- شایسته‌فر، مهناز، کاربرد مفاهیم مذهبی در خط نگاره‌های قالی صفوی، دو فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، تهران، موسسه مطالعات هنر اسلامی، سال دوم، شماره ۳، ۱۳۸۴، صص ۲۵-۳۸.
- ۲۳- شبستری، شیخ محمد، گلشن راز، تهران، انتشارات صفی علیشاه، چ ۲، ۱۳۸۱.
- ۲۴- صوراسرافیل، شیرین، قالی ایران، تهران، یساولی، ۱۳۶۶.
- ۲۵- طهوری، نیر، جستجوی مفاهیم نمادین در کاشی‌های زرین‌فام، فصلنامه خیال، ش ۱، تهران، فرهنگستان هنر، ۱۳۸۱.
- ۲۶- غفاری، محسن، ارکان اسلام، انتشارات پیام آزادی، تهران، چ اول، ۱۳۷۶.
- ۲۷- فرهود، فریناز و طاووسی، محمود، بررسی تطبیقی مفهوم نمادین درخت در ایران، فصلنامه مدرس هنر، دانشگاه تربیت مدرس، دوره اول، ش ۲، ۱۳۸۱، صص ۴۳-۵۴.
- ۲۸- فریه، ر. دبلیو، هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، تهران، نشر فرزبان روز، ۱۳۷۴.
- ۲۹- قاسمی نژاد راینی، حسن، پژوهشی در سجاده‌ها و فرش‌های سجاده‌ای دوره اسلامی، مجموعه مقالات منتخب همایش تجلی حسن محمدی (ص) در هنر، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، رسالت یعقوبی، ۱۳۸۷، صص ۴۸۷-۴۷۷.
- ۳۰- قاسمی، مریم، بررسی قالی‌های دوره صفویه (طرح، بافت، موضوع)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، استاد راهنما: مهناز شایسته‌فر، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ۱۳۸۶.
- ۳۱- لی، موری، قالی‌های سالتینگ، ترجمه مژگان محمدیان نمینی، کتاب ماه هنر، ش ۱۳ و ۱۴، ویژه‌نامه قالی، ۱۳۷۹، صص ۶۶-۷۱.
- ۳۲- مجلسی، محمد باقر، حلیه المتقین، تهران، انتشارات جاویدان، بی‌تا.
- ۳۳- مجلسی، محمدباقر، بحارالانوار، تهران، محمدحسن اصفهانی، چ ۸۲، ۱۳۰۷ق.
- ۳۴- محمدی ری شهری، محمد، میزان الحکمه، ترجمه حمیدرضا شیخی، تهران، موسسه فرهنگی دارالحدیث، ج ۵، ۱۳۷۷.
- ۳۵- معمارزاده، محمد، تصویر و تجسم عرفان در هنرهای اسلامی، تهران، دانشگاه الزهراء، ۱۳۸۶، صص ۱۲۰-۱۲۱.
- ۳۶- منقی، علی به حسام الدین، کنز العمال فی سنن الاقوال و الافعال، بیروت، موسسه الرساله، ج ۷، ۱۳۷۲.
- ۳۷- نیرومند، پوران‌دخت، آموزش هنر قالی‌بافی، تهران، بازتاب، ۱۳۷۸.
- ۳۸- وندشعاری، علی، جایگاه بهشت‌نماد درخت بر روی چند نمونه از قالی‌های دوره صفویه و قاجاریه، همایش تجلی حسن محمد (ص) در هنر، تبریز، رسالت یعقوبی، ۱۳۸۷، صص ۵۲۴-۵۰۳.
- ۳۹- وندشعاری، علی و نادعلیان، احمد، تجلی عرفان در قالی صفوی، نشریه نگره، سال دوم، ش ۳ و ۲، بهار و تابستان ۱۳۸۵، صص ۵۷-۵۶.
- ۴۰- یاحقی، محمد جعفر، فرهنگ اساطیر و داستان‌واره‌ها، تهران، فرهنگ معاصر، ۱۳۸۶.
- ۴۱- یاوری، حسین، مبانی شناخت قالی ایران، تهران، نشر رجاء و ماهنامه قالی ایران، ۱۳۸۴.
- 42-Essie Sakhai, *Persian Rugs and Carpets*, London, 62 piccadilly, may fair, 2008.
- 43-Volkmar Gantzhern, *Oriental Carpets*, Köln, Taschen, 1998.

سایت‌ها:

- 44-<http://www.aviny.com/Ahkam/Resalehlmam>
- 45-<http://www.qaraati.net/tafsir>